

GÜVERCİNLİKTE KANAT SESLERİ

Şiir

İZZET ÇETİN

KAPADOKYA'YA, NEVŞEHİR'E, KÖYÜME ÖZLEM

Güneşimdi ilk uyanışım
Sevgileriydi
Hangi yandan baksam güzeldi dünya
Tümüyle doluydu yer gök bende

Saklayıp durduğum toprakların kokusu
Çiğ damlacıkları güneşle yansıyan
Otların üzerindeki güzellik erken
Güvercinlerin kanat sesleri yüreğim

Dev bir nöbetçi orada Aşıklı Dağı
Haberli olandan bitenden
Karabasandan pulluktan dövenden
Tüm Kapadokya'nın gözü kulağı o zirve

Doğusunda Erciyes, batısında Hasan Dağı
Kuzeyinde Hırka, güneyinde Toroslar sıralı
Kayseri'den Avanos'tan Gülşehir'den yay çizer
Kıvrılan Kızılırmak'ın yatağı

Doğa ve insan harikaları her biri
Peri Bacaları, İhlara Vadisi, Yeraltı Şehri
Soluğumuza karışan tarih
Uzayıp gelen binlerce yılın sesi

Bir Lale Devri, İbrahim Paşa, Nevşehir
Şarabı gibi büyülü sevgisi
Aşıklı Dağı'nın güney eteğinde
Köyüm Güvercinlik yaşar gider hep
bitmeyen düşlerimde

ANILARDA YÜRÜMEK - 1

Serçe kadar yüreğim vurdukça içimde
Canlandı gözümde her şey
İçeceğim suda gördüm kendimi ilk kez
Ben miydim o anımsıyorum da şimdi
Çeşmenin başında ilk kez
Ne güzeldi gökyüzü
Sakız gibi ağarmış çamaşırlara vurdukça güneş
Bir bahçe dolusu anılar
Isınır yüreğimde gün boyu özlemlerim

Bir resim gibi
Toprağı alt üst ettiğimiz pulluk
Dört tahta, dört kanat
Kuş gibi kağıt
İki dev öküz
Yavaş adımlarla
Yolumuz uzak
İşimiz zor
Sevgimiz büyük
Zamanda her nokta bir anı
El eder göz eder
Kopamaz bizden
Yakınımızdan gider
Anılar uçan kuşlar
Yetişemez elimiz
Anılar çocuk yüzlü
Çıkar gelir tertemiz

ANILARDA YÜRÜMEK - 2

Ne güzel kilim tokaçlayan kızlar
Ak topukları sırma saçları
Ne güzeldi suyun akışı
Salkım saçak üzerleri
Ne güzeldi çocukların suya bakışı
Dalıp gitmiş
Gizlerin çözüm uğraşısı içinde usum
Binbir soru kafamda
Yıllar sonra
Kendimi bulunca buldum
Gerçeklerin görünür de
İmgelerin yeni gelecekler olduğunu
En uzak en yakın yerde

BAHARI SİZİNLE BÖLÜŞTÜK

Yaş on bir on dört arası kırlarda

Kar gibi apak kuzular

Karası moru da var içinde

Her renge boyanmış

Sürmeli göz, nazlı bakış

Kır çiçekleri kelebekleri

Tüm canlı yavruları her biri

Yeşil baharın mavi göğünde

Güneşi selamlayıp geçen bulut

Emzirdi yeri cömertçe

Ve büyüdü mutluluğumuz

Taşlarda parlayan altın damlacıklar

Kurulur üzerinde bir kemer göğün

Ebemkuşağı binbir renk

Ninem söylerdi o zamanlar

Kız olurmuş altından geçen erkek

İKİLEME TARLASI

Gece dönderiyoruz toprağı, yaş on – on altı

Ahmet en yakın yandaşım, güvencem

Ortasındayız yaz aylarının

Gün evine çekilirken

Tutulur öküzün kulağından

Birisi Bostangüzeli, Kocabaş

Öbürü Kadıyoran

Koşarız dört öküzü iki çifte

Ahmet'le

Sabaha dek ho! Babam...

Geceyi ikiye böler

Sabahın çizdiği toprak ortadan

Öküze kuru ot

Bize boz ekmek

Alırız azığımızı

Geceden

Yatarız toprağa upuzun

Yorgun

Uyuruz imgelemeden

Gömülür ak düşlere zihin

Yıldız yıldız derinlik gider

En yakın bize toprak

Her uyku sabahı bekler

SABAH GÖRÜNÜM

Gölgemiz on iki ayak kuşluk

Otların başı yukarı

Tandır kesilir yerin üzeri şimdi birden

Gölge altındır bulana

Tükenmez yollar umut

Aklımdan akar en soğuk sular

Düş kurarım serinlere

Gölgemiz değnek boyu

Köyümüz iki horoz sesi uzak

Tepemiz toz bulutu

Uğraşımız ak

Selam suyuma, çeşmelerime

Uzakta olsalar da

Hele bin selam nineme

“Hoş geldin bir tanem benim

Oğlum balım

Ne ister canın hazırlayayım tez söyle”

Varlığıma varlık katar bu sözler

Göklere uçurur beni sevincim

Uzatır zamana elini zaman

Gün günü kovalar gider

ORAK DÜNYASI

Birkaç ay daha yeşerdi otlar
Kurudu başağa durdu tahıl
Yer ekin tarlası, gök mavi, orak
Ekmeğin hamuru emek

Babam, annem, bacım ve ben
Bir ordunun eri gibi dört yürek
Yatağımız toprak
Yorganımız gök
Biçtik ekini

Boz eşek de yediğini helal ettirdi
Kırk gün
Su ekmek taşıdı bize

Her dinlenmede bir iç çekişi
Kavlı çakmakla yakar sigarasını babam
Dumanı kocaman öfke
Yutar sarı sığağı zaman

Yediğimiz yavan soğan
Bir önceki yıldan biçtiğimiz buğday
Yediğimiz ekmek
İçtiğimiz ılık su
Toz çamurlu terli gövde

Sorarım anama
Isırdıkça elimi karınca
Tanrı gene mi bizi yakacak ana
Öbür dünyaya varınca...

HARMAN İNİMİ

Kağnı iskeleti köprü gibi
Yüzüstü küllük duvarında iki kanat karaçav
Ceset gibi indirilir beden
İndirilir incitmeden

Bir ezgin onarıcı elinde keser
Ulanacak tahtalar
Al sana Nuh'un gemisi mübarek
Altında iki teker
Geceyi yerinden oynatır bağirtısı...

Kocabaş boyundurukta uzun süredir

Gece kağı, gündüz döven, işkence...
En ucuzu uğraşların, en zoru...

Harman yeri bir türkü
Geçmiş derinlerde
Çoban yıldızını güder kağılar
Yelin esişi bir sevinç
Dene ayırır samandan

Harman yeri bir türkü yeniden

Başı yukarı, saçı aşağı güneşe karşı
Harman yeri halka halka
Köyümün yaşama savaşı

ALFABE OKUMAYA DOĞRU

Okudum kilitli beş yıldır, yaşıım on iki

Bu yol buradan kesilir

Gelmeyin üstüme gayrı

Ekim ayı

Oku ayı

Ekim ayı

Ekim ayı

İki yol ayrı ayrı

Kocabaş adam ister peşinde

Küçük ellerim alfabesini

Köyüme öğretmen geldi

Ak aydınlığında sabahın

Tellal çağırıldı üç kez

Öfkesi kabardı babamın

Gönlüm okula gitti, ayaklarım tarlaya

Ve otuz beş gün sonra zorla

Kara kaderimi kayıtlandırdım ak deftere

Saban tutan elime kalemi tutturdum önce

Öğretmenimin yüzünü gördüm gülüşü sıcak

Bir büyük sevgi gelir içimden

Sonbahar aylarının hüznünlü görünümü

Akasyalardan düşen her yaprak bir yana

Üstünde oynadığımız o yer o bahçe

Defter oldu bize her güneşli gün

Çizerek yazdık çubuklarla üzerine

OKULDAN ALINIŞIM

Okulun havası içimde gibi
Nasıl gül alınırsa dalından

Öyle koparıldım üçüncü öğretim yılında
okulumdan

Yaş on beş gayri
Herif olduk el gözünde
Direk ol dediler okula kocamansın bak
Özür oldu kendime, çevremce
Büyümem bile

Bir sevgili yitirdi yüreğim
Kiremit örtülü yapıda gözüm
Set çekildi önüme
Kol gerildi
Uçamadım kırık kanat
Aydınlığa bakan kim

Ama sönmedi içimdeki ışık
Bitmez elden tutanlar diye
Bir umut büyüdü benimle
Ve sonra kitaplarım

Bilgi ambarı kitaplar canım
gerçek büyük o
Yol oldu önüme sevdam
her ayrı satır

KIŞ GECELERİ

Olanca ağırlığını verdi

Üstümüze kış

Uzun geceler yaklaşır akşam

Topal emmimin sakat dizi ortada

Anlatır ağlatır bizi

Askerde olmuş

Dert dertten baskın geceler ayaz

Çıranın isini solur ciğerlerimiz

Yatak odam tandır evi kış günü

Sular buz tutar başucumda

Düşler kurarız yanımda Ahmet

Tandır sıcaklığınca...

AHMET'LE SÖYLEŞİ - 1

Okumak ne güzel Ahmet
Dünyayı tanımak aydınlıkta
Uzaklara ulaşınca el

Kim bilir insan nasıl hafifler
Göremediğim şimdi
Düşünemediğim her şey
İngemde

Vız gelir tümü bana
Gelecek yıl görsünler
Neler doğururmuş ana

Nasıl inanıyorsam aydınlığa
Öyle ortaokul sıralarında olacağım gayri ben
-İnanarak mı diyorsun bunları şimdi sen bana
-Konuşuk olsun diye değil elbet
Neler vermiyor inanmışlık insana
O düşler
O kuvvet

AHMET'LE SÖYLEŞİ – 2

Geçenlerde başvurdum

İlkokulu dışardan bitirmek için

Bundan sonra su bulur gider yolunu elbet

-Baban ne diyecek bunları duyunca

-Beni boynumdan asacak değil ya...

Kaçarım, ölürüm de okurum

Babam, annem, bağımız, bahçemiz

Tümü var Ahmet

Yine de dünyam küçük dedim

Okumak ille de devlet kapısında doymak değil ki

Okurum dünyam büyür

Yine gelirim köyüme

Zorlukları biliyorum önümde...

Babam engel en başta

Yaşım engel

Devlet engel

Kocaman

İLKOKULU DIŞARIDAN BİTİRME
SINAVINDAYIM ŞEHİRDE

Bir gün öncesindeyim yollarda
Kendime inandıramıyorum kendimi
Kış yerden alıp gökte savuruyor karı
Günlerden diri Pazar
Aylardan şubat sonları

Sıcak bir yatak kuruyor imgem yollarda
Bir baba dostunun eli, evini gösterdi bana şehirde
Bize göre lüks yaşamlı sıcak bir ev
Ana içtenliğiyle karşıladı beni
Güler yüzlü evin hanımı
Orta sonda okuyormuş kızları
“Hoş geldim amca” deyip elimi öptü
Yaşımız aynıymış oysa
Şaşkınlık içinde kaldık bir an
Soğuk su döküldü tepemden
Burnuma kadar kızardım
Doğruymuş yargısı köylülerin
Diploma alıp da daha orta bire kayıt olacağım ben
Orta sondaki öğrenci elimi öptü
Gelip amca dedi bana

İLKOKULU DIŞARIDAN BİTİRME
SINAVINDAYIM ŞEHİRDE – 2

Çelişkiler içinde usum
Okuyacağım sözünü sıkıca sakladım içimde
Temmuz başında o yıl
Bir daha varmıştım
Kendi evim gibi sıcaklığını duyduğum o eve
Ortaokula kayıt olacağım deyince
Şaşırmıştı elimi öpen o kız
“Deli misin en
Kocaman herif olmuşsun
Okuyacağım diyorsun
Güleyim bari”

DOLAŞIK İP GİBİ BAŞIM

Diploma cebimde şimdi

İkilemdeyim

Bir tütsü tüttürdü başıma yaşam

Bir azgın bakışı doğanın

Bir sıcak yüzü

Bir tutkudur yüreğime sığmayan

Kan dolaşımım gibi zorunlu

Yollar inadına yokuş

Dönmek varmaktan daha zor inan

Dönüyor feleğin çarkı

Su gibi akıyor zaman

YİNE BİR SORUN

Yaz ayları sarı sıcak içimiz
Dikildim ortaokul müdürünün önüne
Okumak istiyorum dedim
Baktılar kimliğime
El salladılar

On yediye girmiş yaş
Küçülmeyince almayız dediler seni okula
Buyur dışarı çık dediler bana
Yalvardım yakardım babama gözlerim dolu
Yalvara yakara
Zorla götürdüm avukata onu
Danıştık yaşımın küçülmesini

Yöneltti sorusunu avukat
-“Doğmadan önce mi yazdırdın” dedi
Bir başka avukata daha vardık sonra
Bir yolunu buldu o
Kitabına uygun hareket
Yazdı dilekçemizi
Bir yalan da bize söylettirdi adalet

Her yerde uyurken babam
Bu kez uyanık
Uğrundan geri almış başvurumuzu
Aynı uğraşlar içindeyiz köyde
Sarı yaprakların ucunda göründü songüzün önü
Kayıtlar yapılmıyormuş okullara, duydum

Malağmanın üstünde oturmuş babam
Belli, bir kara düşüncede
Yavaşça sokuldum yanına
Ne oldu bizim mahkeme baba
Seni mi düşünüyoruz der gibi baktı yüzüme
O zaman yeni bir kor düştü içime

Bohçası hazır kıza benzerdi, o günkü uykum
Gecenin karanlığında saklandım gittim

Şehir cıvıl cıvıl insan
İçimde babamın öfkesi korkum
Anama sayacağı dil kemiriyor beni habire

Tatlı bir merhaba sesi birden
Tanıdık bir yüz
Müfettiş teyze oğlu İsmail Bey
Biraz hoş-beş

Hemence sorunumu koydum önüne
Girdik adliyeden içeri
Bizim dosya yok
Söz verdi teyze oğluna yargıç
Bir dilekçe yazıp başvurun bugün
Yarın tanıklar gelsin tamam

Bütün şehir benim sanki
Sevinmek ne tatlı şeymiş

Vardık arzuhalciye
Dinledi dileğimizi
Çıkardım kimliğimi, arasında diploma

İlgiyle uzandı eli teyze oğlunun
Aldı elimdekileri

Sonra:
-“Yeğenim, ortaokula almazlar seni
Diploman dışardan” dedi.
-Nasıl olur ağabey

Ben sordum okul idaresine
Yaşını küçült gel tamam dediler
-Yanlış anlama dedi
Matematik gibi kesin konuştu

Ulu-orta
Git sor gel buradayım işte
Yaş işin tamam sayılır

Çattık püsküllü belaya gayrı
Bir el koruyorsa bir el vuruyor
Köyün işinden de zor bu iş
Dedirtmeye çalışıyor içimden bir ses

Ve dikildim az sonra
Ortaokul müdür yardımcısının önüne
Kartlaşmış gvdemle
Tepeden tırnağa süzdüler beni
Gözüm tutmadı der gibi bakıp yüzüme
“Oğlum şaşırdın mı sen
Elli kez de yaşını kçltsen
Gene de alınmazdın bu okula
Diploman dışardan olduktan sonra

Ortaokula kayıt olmaya gelmişler, babaları yanında
Fasulye mleği kadar ocuklar
Onları gösterdi bana dönüp yetkili
“şunlarla mı okuyacaksın sen?”
Evet dedim
Onların oturacağı da bir sandalye
benim de

Öğrenmede sınır yok
Ne demiş Peygamber
“İlim beşikte başlar, mezara kadar gider”
Bakışlarını sertleştirip birden
-“Öyle çok istekliysen
Ortaokulu da ilkokul gibi dışardan bitir sen.”
Damdan düşer gibi konuştu bana
Elin adamı
Düşünülmeden söylenen bir sözdü bu
“Güzel buyurdunuz” dedim.
“İlkokulu kendim okuyayım
Ortaokulu da kendim
Neden yaptırmış devlet
Bu dev yerleri
Neden para veriyor size
Çıkarın tüm öğrencileri de
Kendisi okusun herkes
Yılda bir sınav yapın siz de.”
Yanıtsız kaldı kocaman kafa
Dışarı iteledi beni
Kapıyı çarpıp arkam

OKULDAN ÇARŞIYA GELİŞİM

Ölüme gider gibiyim kalabalıkta
Kanunları okumamam için yapmışlar gibi
Kimse benden yana değil
Herkes kendi işinde
Kimi bir şeyler satıyor
Kimi vitrin düzeltiyor dükkanın önünde
Sırtı heybeli bir emmi de beride
Sepetinde samanlı yumurtaları

Dert çatal çatal büyüyor
Salıverdim kendimi
Okulu da batsın, okuması da...

Kendime geldim sonra
Gök ne denli güzel oysa
Ya şu insanlara baka
Herkes mutlu olsa da gülse
İş verilse, aş verilse
Şenlenmez mi yeryüzü?
İnsanlar insanca sevilse

Okumak tutkusu içimde bir kor
En uzak yıldızlara yakın şimdi
Teyze oğlunun yanındayım yeniden
“Demedim mi ben sana” dedi.
“Boş ver gayrı okumayı
Hem de okuyamazdın ki
İlkokul üçten ayrılmışsın
Senin düşündüğün gibi değil
Bir başka
Ortaokul orası.”

KÖYE DÖNÜŞ

İkinci gölgesi sallandı indi duvar diplerine

Köylüler bindi eşeğe

Tazı gibi düştüm yanlarına

Suskun, acılı ve ağır

Güneş batışına karşın hınç alır gibi

Açlığım aklımda değil

Korkum yanımda

Ayaklarım geri geri gidiyor

Ne yanıt vermeli bilmem

Büyüyen öfkesine, köyde babamın

Bir değnek kötekledi babam

Bir değnek köteleyiverdi arkamdan

Bir de ağır bir söz ardından

“Senin adında bir oğlum yok benim”

Rüzgar gibi dindi birden

Sundum kara müjdemo

“Okul da sizden yana çıktı

Devlet de sizden...”

Anamın gözünden akan iki damla yaş

O işte yetti bana...

Söz yetmez anlatmaya...

SONGÜZ DEMİR GİBİ AĞIR ÜSTÜMDE

Bir duman bulutu kocaman umut
Yarınlar ayrı gözümde
Sevgiler acıya çaldı yüzünü
Yaprak döker ekim ayı sarıca

Pekmez kokulu eser köyümün yeli
Gönül küskün yüz asık
Otların üstünde sabah kırağı
Uzanır yönü güneşe
Toprak anlar gibi insanı
Bir kutsal yatak derinliğine
Sabahın ucuyla atılan tohum
Gün gelir kendi kendine

Gökyüzü maviye çalar yine
Yeryüzü enginleştikçe yücedir
Emziremedi sevgiyi doğuran ana
Sevginin karşısında karanlık
Kim bilir kimlerden yana

Tezek dağları, dam üstü
Bir yılın hasadı küpteki bulgur, fasulye
Nerde emeğe karşılık para
Gel de gitme daha, ışığa doğru

Okulun ak badanası aydınlığında
Öğretmenimin yakasındaki Atatürk rozeti
parlayan meşalesi ve zaman
Her karanlığı sabaha açar bir gün kocaman

ÇIKIŞ

Karanlıktan aydınlığa vurdum elimi

Kapıyı açıp buyur etti beni içeri

Devrimlerimin öğretmeni

Yeni gelmiş köyüme

Sorunlarımı serdim

Dev gibi büyük durdu

Dedim: “Kayıt et beni kaldığım yerden

Geçerli değilmiş dışarıdan diploma

İçerden alacağım bu kez de”

Öfkesini incecik gülüşüyle yendi bilgi

Güven dolu bakışını çevirip yüzüme

-“Üzülme sen yarınlar aydınlık” dedi.

Dışıma taşı sevincim

İyi akşamlar diledim geldim, soğuk yatakta sıcak düş

Tüketemedi geceyi uykum

Düşündükçe ektiğim tohumlar kurakta

Kocabaşın emeğini
Sevincime kattım ikide bir
Geriye taşıdı düşüm beni

Yorumlar

Bir buçuk ay uğraşımız
Sabahın ucunda songüz...
Önümüz cumhuriyet bayramı
Geleceğim, geleceğin içinde, şurada
İçimi kemiriyor merakım
Uyu sen ol da...

Güneş kocaman doğdu o gün
Kısa gün uzadı gitti
Akşamı edemedim tarlada
Dönüşümde köy karanlık
Haber aydınlık olaydı ne var...
Ayağımda yarım çorap
Girdim öğretmenin evine

Okşayıcı tatlı bir ses
Kulağımda
İdamlığın affına benzedi bu
Gecenin karanlığında

ÖĞRETMENİN UĞRAŞISI

O gün kapatıp okulu

İki teker üstünde bir umut iner şehire

Serer sorunu

Milli Eğitim Müdürü'nün önüne

Şaşırır kalır

-“İçerisi dışarısı mı olur efendim

Diploma diplomadır.”

Der öğretmen:

-“Neden almazlar

Ortaokula bunu”

-“Nasıl almazlarmış

Var söyle”

Varır vardığım ortaokula öğretmen

-“Alırdık kayıt günleri kapandı gayrı

Bir aydır açık okullar”

-“O kadar gelmiş gitmiş o çocuk size

Neden almadınız?”

-“Gelmedi derler bize”

Kapanır o söz orada.

Milli Eğitim Müdürü'ne döner öğretmen
Anlatır son durumu
-“Evet” der, “Şimdi orası olmaz.”
Düşünür kocaman kocaman
-“Tamam, şimdi oldu” der.
“Bir kasabaya ortaokul yapıldı
Kayıtlar oluyor yeni
Kasım sonu açılır belki.”
Bir de pusula yazar müdür
Ortaokul kayıt görevlisine
Veli kağıdını alır, akşama döner öğretmen
Müjdeler beni evinde

SORUN BİTMEDİ DAHA

Önüme kocaman dikildi babam
Çok zor eğmek kırmadan
-“Haklısın” dedi genç öğretmen
“Yeni geldim köyünüze
Kimseyi tanıyamadım daha
Yarın babanla görüşürüz.”
Anlattım duyduğum mutluluğu kendine
en açık dille
İyi geceler dileyip çıktım.

Gece çırılçıplak yıldız
Pencerelerde hasta gözü gibi fersiz ışıklar
Ayn sevinçle kucakladığı aydınlık tepe
Eteğinde nakış gibi işlenmiş evler
ve derin uyku

Döndüm babamın yanına
Hatırlattım eski sözünü
Ben üzölmeyeyim diye deri
“Alsalar gönderirdim oğlum...”

“Elbette gönderirdim alsalardı” dedirttim yine
“Yeme sözünü haydi baba
Kasaba okuluna kaydımı yaptıracak
Köye yeni gelen öğretmen”

Dünyası yıkıldı babamın
Kızdı öfkeli seslerle
Okula, öğretmene
“İmza atmayı bilmem
Ben acımdan mı öldüm ulan!”

Ve ertesi gün akşama yumuşatıldı demir yürek
Yeni bir aydınlık önüm...

KÖYDEN AYRILIŞ

Dost yatağımla at arabasındayım gayrı
Kambur taşlıca yollarda
Gözünü sevdiğim toprak mayam
Ona varıyorum uzaklaştıkça

Kasabadayım gün batımı
Bir odalı evde tek benim şimdi
Altı Kasım Pazartesi 1959 günlerden
Girdim okul kapısından içeri

Ufacık canların yanında bir ben kocaman
Ertesi gün iki bölü üçü yazamadı tahtaya

Utangaç parmaklarım

Bir başka dünya yaşamak
Yarınlara bağlıyor yarınlar beni
Bir yüce sevgi oluyor

Her gün

Her öğrenilen bilgi
Türkçe öğretmenimin övgüsü
Sınıfları geçiyorum
Her basamak dümdüz bir yol
Öğretmen okuluna doğru yönüm
İnsanın derinliklerine doğru

YÜREKTEKİ İZ

Bu kışa benzerdi o kış
Sevdana benzerdi aydınlık
İç üşütmedi soğuklar beni
Sevgin sardıkça çevremi

Yarınlar aradım yarınların içinde
Uzun sürdü tüm düşler
Senin içinde dudağımda sigaram
Kara dumanı gecede

Suya düştü imgelerimiz
Olsun yine de
Sen de ben de
Sevmesini biliriz

KISA ÖYKÜ

Bir yüce bakıştı bahar çiçeği

Bir umuttu kısacık

Yel oldu esti zaman

Göz açıp kapamadan

Ne oyuncakları ile oynayabildi çocukluğumuz

Ne sevdikleriyle baş başa...

Kendi dünyamızda kendi yanımız

Öpemedik ellerini sevginin

Uzakta bırakıldı dudaklarımız.

BAŞIMIZDAKİ YELLER

Bir acemi tay gibi sevda
Koşuyor dörtnala doludizgin

Bir özün vuruşu her sevgi
Bir zaman diliminin bitişi

Bir eski selam
Bir eski zamanı alıp getiren
Tükenmeyesi ömür
Tükenesi özlem
Yıldızlar gibi uzak anılar
Yastığımız gibi yakın başımızda

GÜVERCİNLERİM

İki kara göz, iki dünya üstüne
Bir gönüle girer durup dururken
Yeşili sarıya çalan zaman

Kabuğunu kırıp çıkabilendir var olan
Soluyor sevgiyi gelecek her gün
Vurdukça yüreğe kan

Kolayla zor arasında
Yetişir uzaklara umutlar
Büyüdükçe ekinlerim
Gömülür içine sevdam
Yeryüzüm
Anılar dolusu evim
Kanat vurdukça göklere
Birer sonsuzluk gibi güvercinlerim

KÖYLERİMİZ

Yaban yazı tarla tırman

İlk ayakta durulan orası

Köylerimiz

Kendileri gibi

Havası doğası

İç içe canlar soluğu

Yüzlerce binlerce ses

Oracıkta

Esen yelleri

Konuşan dilleri

Emekleri ürünleri

Katıksız sevgi

Her birileri

KÖYÜMDE ÇOCUKLAR

Yol boyu kenarlarda
Çömlek kadar çocuk onlar orada
Anılarımda...

Farkında değiller susadıklarının
Farkında değiller zamanın
Yaşadıklarının...

Bir elleri kürek
Bir elleri kova
Ev kurmuşlar toprağa

Tozlu yüzlerinde gülücükler var
Işıl ışıl renkli gözlerinde yarın
Gelecekler var

HEPİMİZDİ O

Gün ağarmıştı çoktan
Karlar altında
Ak örtünmüştü Ankara

Atının üzerinde yurdumda yürek
Büyüdükçe büyüdü sevgi
Ulus Meydanı'nda sen, ben, o gibi
Başı göklere değmişti bir anda gördüm
Mustafa Kemal'i

Tüm vatan gibi

23 NİSAN

En büyük bayram bugün

Yarına şenlik düğün

Anlaminla hep öğün

Canım 23 Nisan

Seni anmak ereğim

Sevinç dolu yüreğim

İste canım vereyim

Canım 23 Nisan

Baharla çiçek açalım

Kuşlarla gökte uçalım

Seninle kucaklaşalım

Canım 23 Nisan

YENİK

Kol kolaydı yürekler
Yaşamak içindi koşmak
Yarınlar içindi her gün

Kale burçlarında bayrak
Süngü ucunda gökyüzü
Bozdu suskunluğunu
Top tüfek

İçimizde ölüm
Korkutamadı bizi yedi ulus
Yedi keskin dişleri de
Gelişlerine yenikti bir bir
Sessizce gidişleri de

ÖNE ÇIKMAK

Sevdandı yurt yüreğinde
Duydu sesini dünya
Çanakkale’de, Kocatepe’de

Eğilmiş gökyüzü üzerine
Işıyan sabah
İnmiş Boğaz sularına yıldızlar
Ayakta şehitlerin manga manga
Selam durmuşlar Atatürk’üm
Selam durmuşlar sana

ÖLÇÜLMEK

Siz tepe bile değilken

O, duldasında oturduğunuz dağ

Nasıl diliniz uzanır ona

O, dünyayı dize getiren asker

Yeniliklere açılan çağ...

ATATÜRK NEREDE Mİ?

Atatürk denizlerimizde karalarımızda

Uzayan yol önümüzde

Yarınlarımızda

Bakın görürsünüz

Evlerinizde okullarınızda

Fabrikalarımızda, tarlalarımızda

Atatürk Anıtkabir’de değil

Şehir şehir

Köy köy

Bayrak bayrak yurt üstünde

Kışlarımızda

Atatürk tüten bacalarımızda

Okunan ezanlarımızda

Tüm zamanlarımızda

Zor günlerimizde Atatürk

Bildiğimizde beraberliğimizde

Yanımızda...

MECLİSTEN BEKLEMEK

Bir ses bekliyoruz sizden
Ulusça birlikteliğimize
Akıl yolunda sevgi yolunda
Tüm çirkinliklere yeter diyebilecek

ULUSUNLA BİN YAŞA

Özgürlüklere açılan pencere
Aydınlığında uyanan vatan
Çalışmak çizdiğin yol önümüzde
Bayrağımızın dalgalanışı

Yeniliklerin ilkelerin
Bu Cumhuriyet, bu vatan
Yüz akın senin

BEN ANADOLU

Ben Anadolu'yum
Dağ eteklerinde
Tepe yamaçlarında
Soluyan otlarında
Kuşlarından kanatlarında
Tozunda toprağında
Bulutlarında
Ben Anadolu'yum
Köy köy, şehir şehir
Bugünlerinde yarınlarında
Umutlarında...

TOPRAK VATAN ANA

Kazdırır cömertçe kendini
Yol olur ayaklarımızın altına

Ektirir biçtirir ekinini
Tarla tarla asırlarca

Verir her şeyini sayısız bize
Yağmurunca emeğince yelince

Ne ortaklık ister ne icar
Bilir uğruna ölüneceğini, günü gelince

YURT

Soğuk bölgelerinde

Sıcak yerlerinde

Düzlerinde tepelerinde

Tüm anılarımız

Geçmişimiz sende

Yazına kışına kurban olduğum

Her yerin her yerimizde

VATANIMIN TÜRKÜSÜ

Türkiye'm huzur evim
Koruyanim kanat gerenim
Buğdayım ekmeğim aşıım
Sende saklı yüreğim

Yazgınla bir yazgımız
Yaşıantım tarihim anım
İlk çığlığım da sensin benim
Son soluğum da vatanım

VATAN SEVGİSİ

Yollarında yürüdüm bir ömür

İzlerim kaldı

Şiirler yazdım üstüne

Sözlerim kaldı

Yerin yatağım oldu hep

Göğün yorganım

Etim, ekmeğim, gözbebeğimsin sen

Kanımsın, canımsın vatanımsın

DOĞRUYA DOĞRU

Yabancıdır uzaklara
Aklı ermez tuzaklara
Aydınlık korku onlara
Yarasa türünden ise

İlksel bir aynadır sular
Düşleri taşır uykular
Görmez bilmeze yol sorar
Bir doğru etmez ki bin yanlış

Şiir sevgi sesler dize
Ayak olur yollar bize
Yürürüz sevdiğimize
Nicel değil ki nitelik

ÖNDE GİTMEK

Anlamdı gerçekler
heceden önce

Akşamdı yaklaşan
geceden önce

Bağımsızlıktı Mustafa Kemal
bayrakta
herkesten önce

ATA'YA SESLENİŞ

Sen yarın gibisin bugün

Yarınlar senden bir gün

Halkının önündesin

Büyüksün ilerdesin

Ölüm senin için değil, ölenler için

Su ekmek gibisin sen, vazgeçilmezsın

Gök mavisi gözlerinde Türkiye'm

Düşüncen aydınlık her sabah

Pencere olur önümüze

Uyanır çocuklarımız sevginle

Gülen yüzlerinde bir yücelik var

Bakan gözlerinde bir bilgelik var

Düşüncenin içinden özgürlük doğar

Oturmuşuz bayrağının altında

ÖĞRETMEN SEVGİSİ

Yüceliğinde yüceliğiniz
Bilgilerin kutsallıkların
Boyunca boyunca uygarlıkların
Gönüllerde yüreklerde yeşeren
Birer adsız anıtsınız
Şu kocaman dünyada
Kocaman birer aydınlıksınız

Aydınlanın aydınlatın
Budur işlevin sanatın
Karanlığa göz olmak
Galile'si olmak gerçeğin

Açsın önünüzü kalemлерiniz elleriniz
Gülsün oynasın çocuklar
Bir dünya kurulsun tertemiz
Karlarla örtülmüşçesine ak

Yurtta barış cihanda barış olsun
Doğrulukla insanlıkla sevgiyle
Güzellikle yarış olsun
Yeter kanımızı pompalamaya sevgimiz
Bir tılsımlı rüzgar eseriz

Her köşesinde yurdumun
Hasta sallarında tutacak el bizim
Ağtlarına koşulacak dil bizim
Bahçe bizim diken bizim gül bizim

Bir hazır gereç her çocuk
Al da nakışla onları
Sevgi koy yüreklerine
Sev de alkışla onları

Büyüsünler yürüsünler
Türküler yaksınlar mavi göklere
Yıldızlara uzansın elleri
Dolsun da yeryüzüne sığmasın sevgileri

ADRESİM TÜRKÇE

Şiir yazarım

Övgü yazarım

Dilimde tükenmezliğe

Sevgi yazarım

Yurtsun bayraksın Türkçem

Özgürlük barış sesin

Yunus'un içinde yanan ateşi

Karacaoğlan'ın Elif'i sensin

ORTADA

Saklanmak değil de ne

Geriden gelmek

Küçölmek değil de ne

Hep boyun eğmek

Vatan değil de ne

Uğruna ölmek

DOĞUMUN YARINLARA SEVİNCİMİZ

Oğlum Mustafa'ya

Altın sarısı yaprakları uçuşan sonbaharda
Tohumlar ekiliyordu geleceğe o güz
Doğduğunda

Bilmezdin ne demek yaşamak
Taşın döndüğünü bir ekmek için
Nasıl ezildiğini taneciklerin

Çalar zamana mayasını ufalıp
Varlığın elinde delice yokluk
Dur durak bilmez bir oyun

Büyümen gerek gündüzleri gecelere karşı
Biraz zaman
Biraz gayret

Bir öykü oluşumlarda zaman
Kala kalmış
Boyundurukta öküzü kendisi adam

Bilmezsın o köyü, o köyde bizi
Nasıl çalıştığımızı yıllarca
Neler çektiğimizi

Sığmaz uslara acımız
Bir doğal ısılı dam
Bir eşek anırır, bir öküzün soluğu
Karışır soluğumuza mağaralardan

Saymakla bitmez dünler
Gerilerden gerilerde kalmışsınız
Sıçramak gerek bu kez
Karına ak dağların
Yaklaşmak için tez

Umutlan yokuşlara yukarı
Çıkıp zirvelere ulaş
Göğüs ger zorluklara sen oğlum
Didin, çalış, uğraş...

AYDINLIK KORKUSU – 1

Yeni bir güne açılır kapıları evrenin
Bir tüfek namlusu gibi ileri uzatır başını
Her bir uyanış
Yürür karanlığın üstüne zorluk
Bağımsız düşünce özgür inanış

Gücü yeter çoktan aklı yetenin
Tüm önümüz bilinmezlik örtüsü
Bir böğrümüz gün ucu
Öbüründe yazgıların türküsü

İçimiz dışımızda daha...
Gündüzün üstüne inerken gece
Bir yara izi bırakır yüzüne zamanın
her gün kavgamız
Yeniden aydınlandıkça düşünce

KORKUYU ATMAK

Aydınlıktan korkmak niye
Önünde karanlık varken
İleriden korkmak niye
Öbür ayak uzaydayken

Karanlık karanlıkta
Kime ne verebilir ki
Biz onu görmez iken
O bizi nasıl görebilir ki

Aydınlıktan baksın herkes
Gözü açılsın dışarı
Tanısın yeri göğü
Tanısın yıldızları

DEVİRİ ADALET

Pamuk bize

Kumaş size

Yoksulu sardınız beze

Tezek bize

Kömür size

Yakın bakın keyfinize

Halı size

Hasır bize

Nasıl gelir işinize

Çörtük bize

Armut size

İyisinden yesenize

Ham yol bize

Asfalt size

Toz değmesin üstünüze

Kötü bize

İyi size

Diyecek yok devrinize

TEK SERVET

Yoksulluk babamdan kalma bir servet

Harcarım harcarım bitmez

Bir kara duman gibi,

Bastırdı bizi

Bastırdı kara-yokluk

Kara-kışta

Evlerimizi.

ÜSTELİK

Bile bile tüm yediler

Bugün yediğimiz son dediler

Bir de sözlerini yediler

Açlar...

UYUTMAK

Bakıp önce uzaklara
Dinlemek çevredeki sessizliği
Uyutmak insanları
İki büyölü sözle
Uyanmamak üzere
Ne acı...
Et kemik görmek tüm insanları
Ölü görmek,
Ve ellerindekini alıp yemek...

MASAL GİBİ

Dağları dağ,
Yokuşları yokuş,
Kışları kış,
Bir ülke varmış.

Açları aç,
Çıplakları çıplak,
Yoksulları yoksul yaşarmış
Karanlıklarda bir ülke...

Ne güneşler doğmuş batmış üstüne,
Ne esmedik yeller kalmış...
Böyle bir ülke varmış
Daha da bu çağda
Masallarda...

DÜŞ ÜZERİNE YAĞAN KAR

Araya araya buldum kendimi
Bir bulut üzerinden
Zaman araladım geldim
Sonra çıplak topraklarda yaşayan o
Kağnı ve öküz bendim

Kalakaldı ağırlığım yerde
Kalaylı kap gibi gökyüzü
Ayna gibi özlemlerimizde su
Ekim ayı toprağa atılan tohum

Bir evrim değişim aralıksız
Gerçeğin sıcaklığında yeşerecek
Yitirmedığımız bir umut tüm
Yarınlar, gelecek...

ÇİLENTİDE HARMAN YERİ

Başlamış gecenin yarısı usuldan
Ağrıyan dizlerde yaşam yorgunluk
Bu işte ölüm, yarım uyku dediğin
Döküm-saçım harman yeri
Kapandı dizlerine bulutların buğday

Harman yeri yaş yeri olmuş
Çilelim gel de gör
Dişi dişini yiyor adamların
Öfkeli ve soğuk bakışlarında
Bir acı,
Cıgarasının dumanı buluttan kara...

SÜRÜP GİTMEK

Geceler yıldız verir karanlığa bir dalından

Analar doğurur habire

Eğeler baltasını oduncu Durmuş

Her geçen güne

Sık atar ilmeği gelinler

Gül yapar halı göbeğine

Çeyiz işler bir kız eli

Analar oğlan doğurur

Cesur yürekli

KARANLIK AYDINLIğI

Gece ay ışığıdır parlak
Girer pencerelerden evimize
Güzellikler kanaviçeler işletir tüm o sevdalar
Girer el kadar yüreğimize

AYNI POTADA

Bir potada acıları dağladık
Bir potada dilimizi bağladık
Bir potada yandık yandık ağladık
Şimdi diyeceğiz ne diyeceksek

Gülün yüzünüzde güller açılsın
Sevin içinizde sevgi saçılsın
Yürüyün ufukta yollar açılsın
Sizin olsun umut dolu gelecek

HÜZÜN

Anarım adınızı

Bulurum yalnızlığımdan

Yalnızlığınızı...

Uzarlarda da olsanız

Aynı alın yazımız

Aynı masallarımız

Bir toprak rengi yüzümüzde

Çoraklaşmış umutlarımız

KİLİTLENMEK

Yollar kapalı örülü
Sur duvarlarınca çevre
Bir kısır döngü

Yine de içinde aydınlığın çekirdeğini saklar
Kilitli kapılar ardında da
Tüm bu yasaklar

OYNAMAK

Kimi uğraşlara oynar

Kimi şanslara

Kimi yatlara, kimi katlara

Kimi zamana oynar oyununu

Kimi doğmamış atlara...

UMUDA BAKIŞ

Umudumuz uyanmak değil miydi

Bin yıl önce

Bir yıl önce

Bir gün önce

Pılısını pırtısını toplayıp

Gitsin gece

Aç pencereni kör gözlerim

Aç gözlerini geleceklere

EVREN

Uzay zaman sonsuzluk
Bilinmezlik üçlüsü
Sistem oturmuş yerine
Çekmiş zayıfını güçlüsü
Her şeyde olduğu gibi

BİZDE BİTER HER İŞ

Yanlışlarımız

Doğrularımız

Günahlarımız

Sevaplarımız

Yaşayıp geldiğimiz de

Yaşayıp gittiğimiz de

Kendi yazdığımız yazgılarımız.

BÜYÜYEN GÖZLER

Bir yeşili görüyorum önümde

Dağ – taş alabildiğine ağaç

Gözlerinin rengi

Bana senin gibi bakıyor gök – mavi

Ekinleri seviyorum uzaktan

Dalları seviyorum bin türlü yaprak

Seni anımsatıyor her şey

Gözünün rengine girmiş bu toprak

İŞKENCE

Sen bir güvercinsin göklerde

Ben kanadı kırık bir serçe

Uçup uçup da üstümde

İmrendirme

KUL YAZISI

Doğruluk yıldızlardan uzak

Eğrilik ellerinizde oyun

Geleni soyun, gideni soyun

Haksızın ekmeğidir haklı

Alın yazısı değil bu bacım

Kulun yazısı

ANIMSAMA

Dünya durmuyor yerinde,
Biz duruyoruz
Anımsıyorum da çocukluğumu
Gece harman yeri ay ışığında
Yirmi beş yıl gerideki düş
Sevdiğim o aydınlık

Eski yıldızlar yok mu hani?
Gelin olmuş papatyalar
Otlayan kuzular önümde
Sıcacık durur daha
Anamın sardığı dürüm
İmgelerimde

BİZİM TÜRKÜMÜZ

Toprağıyla karıldım onun ben

Suyuyla yoğruldu

Her parçamda bir parçası

Kanımda zerresi var

Ben oyum

Etimle, kemiğimle.

Çıkarım doğduğum köydeki dağın üstüne

Yeşil meşelerden selam Kızılırmak'a

Anılarımda geçtiği yerler

O evler, o kentler, o köyler bir bir...

Türküleri gelir kulağıma

Sonra hışırtılarıyla dinlerim, başım eğik.

“Kızılırmak aldın allı gelini

Çevresi oyalı telli gelini”

Ben de söylerim o türküyü

Dayım da söyler

Bizim içimizden kopup gelen bir ses bu

Kızılırmak türküsü,

Bize benzer...

O GELİNLER YOK

Bir gelin göster şimdi,
Eskiden olsun, Aşık Garip'in gelinlerinden.
Köprüden geçsin,
Saç bağı düşsün.
Bir gelin göster şimdi. Yok...
Karacaoğlan'ın gelini,
Eli kınalı, gözü sürmeli
Bir Elif göster pınar başında,
Suna boylu,
İpek şallı bir gelin.
Bilerek, gülerək demiş ki: "yok yok"
Emrah'ın gelini işte bu gelin

Dili yok, kendi yok, zamandan öte.
Eşi yok, benzeri yok.
Bir gelin göster sen de.

Su versin gelene geçene
Pınar başından

Ülkem okunsun bir bakışta
Al şalından, kirpiğinden, kaşından
Bir tel versin sevdiğine saçında.

Aslı gibi bel bağlasın
Şirin gibi kan ağlasın
Leyla gibi sevdalansın
İçin için hem de yansın çöllerde
Tutuşup eteklerinden birine
Var mı bir gelin?

Al şalda ince bel
Uzun zülüfte ak gerdan
Nerde gelinlerin senin o KARACAOĞLAN?

KÖRÜ – KÖRÜNE

Ellerimle tükettim bunca yıl

Bunca yeteneklerimi.

Sonra,

Öyle karanlıkta geçti günlerim.

Yokluğu gördüm.

Varlığı bilmem.

Güçlüydüm daha eskiden,

Yeri yırtardım ellerimle,

Düşünmeden hiç,

Neden söğüt yaprak açar, toprak uyanır?

Neden ellerimiz nasırda hep

Karnımız aç

Bu sonsuz uğraşlar içinde

Yoksulluk

Neden arkadaş?

NEDEN ÖLÜM

Bizden bir ademdir herkes

Merhaba cümle insan.

Neden kurşunla ölümler?

Kimler kuruyor sizi dilince?

Şenlenecek mi yeryüzü

İnsanlar vurulup ölünce?

ÖMÜR ÇİZGİSİ

Dokuz günlük iki ucu dünyanın

Doğum – tire – ölüm

Ne kadar sever, ne kadar sevilebilirsen

Bir anı kalır, geride her şey

Söylenen...

TOPRAK ÇOCUĞU

Bir buluta susar bir yeşil için

Suya zg

Düşünde umutlar

Toprak ocuğu

Toprağın stne

Topraksız doğar

VAR – YOK

Turuncum yok, yeşilim yok, alım yok
Ne morum var, ne mavim var, sarım yok
Düş olmuş renklerim gözümde,
Var – yok...

Nasır elim, emeğim var, malım yok.
Ayağım var, bir gidecek yolum yok.
Hasırım var, serilecek evim yok.
Azığım var, dişlerim var, dilim yok.
Yanar içim,
Ben ölmüşüm, mezarım yok, salım yok.

Sarılırlar güm olur da yakana.

YETMEZ Mİ UYKUN

Sevgi üstüne kocaman yorgan gökyüzü

Örtünür dağ taş, deniz

Kocaman iki çocuk şurada

Gündüzle gece el ele

Saklambaç oynar gibi

En derin uykuda şimdi

En yakın zaman bizimle.

GERÇEK

Şu dünyada yaşanan hep
Peşinden koştuğumuz gerçek

Gök renginde suları
Göz renginde gökyüzü
Bakmaya kıyamadığımız
Bakamadığımız güneş

Yamaçlarda çoban kavalı
Çan seslerinde uyanan sabah

En güzel yüzlerinden öpen
Toprak tozları o
Bizi unutmayacak...

TOPRAĞI YEŞİL SEVMEK

Çıplak bir ağrı yüreginde

Soluk almıyor dağım

Bir buluta susar bir yeşil için

Tarlalarım, toprağım

GÜN OLUR

Bir gün yıkanacak dağlar sularda
Gördüğün yeşil dağlar
Yeni güneşler doğacak bütün yüzlere
Ölümler dirilecek.

BARIŞ VE ASKER

Dinleyin diyeyim size birini,
Bilmezler onu, nerde, kim?
Bir yaşlı çınardı bedeni.

İki sürgün verdi dalından
Biri anne oldu diğeri asker
Asker öldü,
Anne doğurdu
Gene asker oldu

O da öldü.

Anne tekrar doğurdu
Adını barış koydu.

AVUNTU

Görmediler onları,
Bilmediler yaşadıklarını bunca yıl
Birini beklediler gelmedi,
Ellerinden tutacak.

Beklediler,
Gözleri yolda
Umutları ırak
Taşlara basarak yürüdüler,
Dağ köylerinde.
Soğukta kaldılar
Sıcakta kaldılar
Bu yüzden.

Gelmedi bekledikleri,
Ayaklarını mercimek kütüğüne dayadılar.

AKAN ZAMANDA

Antik Çağlardan süzülüp gelen aydınlık
Ötelerden Heraclitos
Görünür tüm zamanlarda
“Her şey bir şeyden olma
Bir şey her şeyden olma

Ders verir Atina okulunda Aristo
Platon devlet kurar kendince
Sınıflara böler halkları.

Kırdırır zinciri baskı Spartaküs’e
Sonra birçok ütopyalar
More’lar, Campenella’lar
Düşünce bahçesini sular Descartes
Çiçekler açtırır üstünde Hegel

Sonra iki büyük usta
Doğanın ve yaşamının özünden
Bir diyalektik
Bir kuram koyarlar ortaya, ortak
Herkes eşit beslensin,
Canlının anası ise toprak.
“Güce göre iş, gereksinime göre harcama”

.....

Geçilmez önüne doğanın
Girmiş zaman dalının içine çiçek
Dileriz yaşam kaynağı olur geleceklere
Bütün yeryüzünü mutlu edecek.

SIKINTI

Yarı çıplak dağlar
Eteklerinde köylerim
Dört kavak bir minare

Bir eşek iki heybe
İki omuzda dört çapa
Geride yarım ayakkabı izleri
Parmaklar mühür gibi yerlerde

Deli eder insanı
Emek verip alamamak
Deli eder insanı
Yaşamak yarım yamalak

Herkes bir doğmuş bir ölmüş
Kimisi bir doğmuş bin ölmüş
Kimisi gözü kapalı
Kimisi gözü açık ölmüş

KUCAKLAMAK

Gel doğulum

Gel batılım dönerek

Yeryüzü üstünde kanat çırpın kuş

Güneylim kuzeylim

Selam uzaktan Akdeniz'e

Adını duyamadıklarım

Kendini göremediklerim

Öncelerim sonralarım

Yüreğimden selam size.

YAŞAMANIN TANIMI

Yaşamak

Bir köprü kurup

Geçebilmek kendini öte.

Uzakları yakın görmek

Sevmek, sevindirmek bir ömür boyu

Yaşamak çığır açmak geleceğe bir uçtan

Basılması için izine

Yaşamak adına yazabilmek yeryüzüne

US ÇAĞI

D n bir idi yeryüzü
Bugün kıta, ülke, sınır, tapu
Tepsiye benzetilirken ilkçağda dünyamız
Bugün ayak topu
 rdelemiŐ kendisini durmamıŐ
 nsan bu işte...
Kocaman  yk s  olan,
Havva ve Adem
Karanlıklarda oluŐumları
 ki su bir toprak beden
ıkıp gelmiş oralardan
Us ağına girmiş Adem

TOPRAK İNSAN

Uyuyan insan toprak gibidir
Bir ışıksız göz karanlıkta
Nere bastığını bilmeyen ayak
Yağmurdan kardan
Dosttan düşmandan
habersiz

Üzerine su dökene de
Hizmet verir
İşeyene de
Doğruya yanlış a kapısı açık

İKİ BOY

Eskilerin ellerinde baston

Kendilerine yakın, başkalarına uzak

Yenilerin ağızında süt kokusu

Başkalarına yakın, kendilerine uzak

TOPLANIP DAĞILMA

Ne birlikte olabiliyor insan

Ne ayrı durabiliyor

Sevdikleriyle

Bir yürek

Birçok bedende gibi

Gelip gidiyor hayalleri

Yokluklarında

Gerçekleri gibi

ZAMAN

Kim derdi ki gün gelip
İnsanların kıçının ağzına çeşme olacak
Sular duvarların içinde
Aydınlıklar duvarların içinde
Saklı kalacak.

YADSIMAZLIK

Kuşlar kanatları

Kanatlar kuşları

Yadsıma da

Yadsır uçlar uçları

SAVRULMAK

Soludu varlığını

Adım adım

Yürüdüğü yol

Bir diken bir gül

Zaman

Dur durak bilmeyen yarış

KİM BİLİR

Şaşırtıp kalsınlar diye

Sevdi

İki yürek

Dalda iki gül

Kız oğlan

İki güvercin

Umuda uçan

Kanat sesleri

TÜRKÜ ÇEŞİTLERİ

Atların türküsü

Otların türküsü

Kuşların türküsü

En önde gider o

Sevgi üstüne

Yeryüzü uluslarının türküsü

ANALAR

Güldür bahçesinde

Dal dal kadınlarımız

Bizleri açarlar yeryüzünde

Yediveren gibi sevgileri

KAVGA

Doğanın oluşunda her şey
Ayıklanamaz zaman
Sorunlardan
Bozar suskunluğunu bölüşmek
Taşlı sopalı ellerde yine
Yenik düşer yaşamak
Kafalarından akan kan kendine

SAVAŞIN YÜZÜ

Kan – kasap asker top tüfek
Cesetler yerle bir
Zamana yenik ölü
Kol bacak parçaları upuzun sesiz
Tedirgin yürekte korku binlerce

Boşuna yanlış
Yine yumulan tazecik gözler
Bedeli ödenemeyecek vebal

BELLİ OLMAK

Fakirin fakirliği
Önce usunda
Sonra yine usunda

Vücudunda
Üstünde başında
Bakışlarında

Oturuşunda
Kalkışında
Mahcupluğunda

Fakirin fakirliği
Evinde ekininde
Ekmeğinde gözükür

Elinden bir şey gelmez
Kendisi de kendinden bilir zaten yoksulluğunu
Kimseden bilemez...

DOLAYLI SEVİNÇ

İş olmadığı günlerde
İş bulurdu Mehmet Ağa
Şapkasını evinin damına atar
Getirtirdi çırağına

Bir başka yerde de
Sahibinin denize attığı tahtayı
Yüzerek getiriyordu köpek

Çırak ağasını, köpek sahibini sevindirdi hep
Yaptıkları işten ötürü
Kendileri sevinirdi bir de
Buyrukçusunun sevincinden ötürü

İKİ BİNE İKİ KALA

İki bine varırken
Neresindeyiz dünyanın
Gözler önünde

Eğitim sorunlarımız
Sağlık sorunlarımız
Kendimize uzak duygularımız

İnsan hakları insanca yaşama
Köycülüğümüz şehirciliğimiz
Karmakarışık her şeyimiz
Kanayan yara
İki bine iki kala

DIYALEKTİK

İçimizde sevgi her kıpranış
Bir ayrı mutluluk sizleri anış
Yanlışlarda doğru, doğrudan yanlış
Geçer gider yanımızdan habersiz

Enerji hareket bir uçan kanat
Karşıtlar bir oysa neden bu inat
Evrimler devrimler bir doğa sanat
Yadsır gider birbirini her doğuş

HAKKINI ALMAK

Suluysam suçum bu olsun
Emeğiniz boa gitsin istemedim
Taşıyan omuzlarınızda

Sapınız samanınız buğdayınız
Umutlarınız
Toprağın karnında

Halata dönmüş potur satır parmaklarınız
Güçlü kollarınızla
Tutun istedim geleceği avuçlarınızda

BÜTÜNDEKİ PARÇA

Sen farklı bir sessin

Ben ayrı bir kulağım

dinlerken

İki yakınız yine de

Özgürce haykırabilen

EĞİLİM

Göz önünde uslu herkes

Göz arkasında farklı

Bir torba sevap

Bin torba günah sırtında

Aynı yolda

Belki baskılara inat

ŞİİR PENCEREM

Dar bir karanlıktayken

Açtı önümü

Okul bilgi

Pencerem

Uçar yüreğimde

Yeryüzü bir kuş

Umutlarımda sevgi

Yakar ateşini her karanlığa

Kocaman içimdeki her sevda

TEPEDEN BİZE SEVGİ

Yemeyi severler

Yedireni severler

Nerede yem olsa

Orayı en çok severler

KANATSIZ UÇMAK

Uçup giden

Alaca güvercin

Güzellik

Al bir tay

Çayırdı uçlar

Peşine takılan sevgi

Yeniyetmelik

Tozpembe heves

DAL YEŞİLİ

Bir ulus orman ses

Göklere uzanan sevgi

Bin ayrı çiçek

Verir kokusunu rengini zamana

Her bir gelecek

KURBANLAR

Bayram olduğu için mi kurban

Kurban olduğu için mi bayram

Bunca akıtılan kan

Anlayamam...

Sırat köprüsünü daha kolay geçmek için mi?

Yoksul için mi?

Kendimiz için mi?

Tanrı adına niyet

Her yıl

Yoksula iki gün ziyafet

Bir bismillah bir can

Bin bismillah bin can

Orada farz

Burada ne?

Düşer uçanın kaçanın peşinde

Barut kokusu

Bir ses bir ölü

Bir ses bin ölü

Savaş ortasında kalmışçasına onlar

Ölen öldüren ölü

TANGIRTIYA GİTMEK

Gökten bir kazan bal inmiş

Birileri kepçeyle

Öbürleri kaşıkla yemiş

Kimileri parmağını yalamış

Kimileri avucunu

Tangur tungur bir sesle

Yuvarlanıp gitmiş kazan

Biz ne balı yedik

Ne kazanı gördük

Ne sesi duyduk

Duymuş gibi görmüş gibi ediyoruz

Hayali bir sesin peşinden

Tangırtıya gidiyoruz

DOKUNMAK

Geçip gidiyor zaman üzerimizden

Geçip gidiyoruz biz

Suya sabuna dokunmadan

Doğru yanlış verilerimiz

Bin yaşasın deriz hep

Bize değmeyen yılan

Doğru mu sizce bilmem

Bin yaşarsa bu yılan

Dokunur mutlak bize

Belki yarın belki bugün

Atar gider zehrini üstümüze

Baka kalırız...

YIRTIK

Yüz versen astar ister

Astar versen yüz ister

Yırtılmış ne olacak

Ver gitsin ikisini de

Oldu olacak

ÖBÜR YÜZ

Kendiliğinden

Her taraf

Bir arada

Tutan el, yürüyen ayak

Bir merkezde algı

Gören göz, işiten kulak

Olmayan olan her şey delice

Bir var bir yok usumuzda

Sevgili, sevgi

Çözölemeyen düğüm

Sonsuzluk hep o

Bizi hiçe sayan

AŞINDIRMAK

Yalama eder

Yağmur kar rüzgar zaman

Önüne geleni

Yalama eder

Açlık mideyi

Yalaya yalaya bir gün

Somun vidayı

Dudak dudağı

ÖLDÜRMEİN MANTIĞI

Bırakın siz öldürmeyi

Kendisi ölecek herkes

Sizinki öldürmek değil ki

Öldüğünü görmek

NENNİLİ UYKU

Kör karanlıktaydılar

Penceresiz sevgisiz

Uyutuldu zaman

Bugünümüzde dün

Yalan yanlış

Binlerce yıllık nenni

Kulağımızın dibinde

Nutuklar...

KIŞTAN SOĞUK HER HABER

Kıştan soğuk her haber
Okur yüreğimi bende olmayan
Bir yere vurur kanadını
Bir göğ'e kuşlar
Küfür gibi ağır
Buz gibi gecelerde
Yüreğimiz üşüyor ellerimiz karda
Gülüne batıyor dalın diken

Farkında mısın
Ölen de öldüren de
Aynı dilde aynı boyda
Aynı vatanda
Bir düşünebilse yeter

DOKUNMA

Değmeyin ellerinizi

Kirlenmesin yağan kara

Onun altında benim

Yemyeşil baharım var

DÜĞÜN DÜŞÜ

Bir düğün bekliyor içinde
Bir gelin, gelinlik beyaz
Aynaya bakıyor
Taramış saçını geriye
Köstebek tepmiş gibi yüzünde ergincelikler
Karmakarışık dünya
Elde avuçta yok
Sekiz baş horanta
Evde...

Hani başlık parası
Gülüzar'a verse
Yüzüstü umutlar yerde

Ne yapsın çaresiz ana
Nasıl yazsın Tanrı şimdi
Zengin evin Gülüzar'ını
Yoksul evin Osman'ına

KAPİTAL'DEN ESİNTİ

Emek meta

Meta para

Durmaz el değiştirir

Ulaşır pazarlara

Toprak su alinteri

Kapital'de keten bezi

Göz nuru ekmek orada

Ceketi diken terzi

Meta artı emek

Olur kullanım ederi

Toplar piyasada ne var ne yok

Anamalcıların uzun elleri

UYANALIM

Sen uykuya yatırılmış
Bebeksin köyüm
Her gün dinlediğin ninnilerin bu
Seni gerilerde bırakan uyku

Acı dolar ak gününün üstünde
Vurur geçer ürününü kara yel
Nasıl güleyim ki görünce seni
Solumaya hasret bağrında ciğer

Türküler yara üstünde
Anamızın bacımızın
Yedi göbeklerin uzakların ağıdı

“Dereden akıyor bulanık sesler
Dertler içimizde ne bilsin eller
Oturup ağlasak divane derler”
Biraz yazsak çizsek başka şey derler

İLKEİ KALMAK

Hamdır işlenmemişken
Toprak, insan, tahta, demir
Hamsa yüreklerde sevgi
Yanlıştır gözlerde bakışlar

Ham armuttur ham insan
Tıkar geçilecek yerleri
Cahillikle bir hamlık
Kırletir güzelliğleri

YAKALANMAK

Bir gidip bir geliyoruz
Aynı yerde değil sevdanın evi
Usumuza resmolan
Bir gözün üstünde belki
Çirkinlikleri örten
Çiçeklere güzellik
Toprakta açan gül
Dalda sallanan kiraz

Yaşamda birbirinin izine basan yoksulluk
Sırtında on iki yıllık paltonun rengi
Üç kurşun sıkıyordu Üzeyir'in oğlu
Affı bekliyor mapusta
Kerim'in paltosu, Köse Ali'nin sırtında soyka
Gezer üç kurşun izi
Olaya belge, yokluğa tanık
Üç yıl sonra atıldı
Tarih gibi üç yamalık
Umursanmayacak olay sanki
Çıkar pazarında canlar
Gaga gagaya vermiş bir çift güvercin
Sabahlara aydınlık ötede
Bahara koku salar her çıkan nevrüz
Sarı şekerparelere avunan ağaç
Bir gün verir kendini
Kiraz dudaklara ısırıldığını tad

Yaşamak anlaşılır iyice
Sevgiler büyüdükçe yeryüzüne
Adını ne koyarsan koy...
Tanrı ve tanrıçalardan bir uzak esinti
Kaç ev, kaç şehir, kaç ülke sınırı olan

Bir şarkının bitmeyen yanı gibi sonsuzluk
Sevgidir kin yokken yaşayan diri
Sarılın umutlara üklenmiş imgelere
Sizi diriltebilir her biri...

Saklanıp duruyor umut
Kucaklaşan ilkbaharda
Gelin sandığında çeyizler gibi
Keskin bakışlı bir gözün cesareti
Gerek yürekte
Bir sevda gerek

Irmakların çayların gecenin altında
Sürüklenip götürdüğü
Bir ses inleyiş
Bir tedirginlik
Gerçeğin arabasına zaman
Ellerinde bayrak
Üstünde barış resmi

Dosta dost
Düşmana düşman
Bakın doğan güneşe
Üflenlen rüzgara
Yeryüzü analarının hangisi
Hangisinden az sever çocuklarını
Hayvanlar otları büyütür
Otlar hayvanı

Edison kendisi için bulmadığı ışığı
Kendisi ısırılmadı Pastör'ün
Einstein hem suçlu hem suçsuz
Soluksuz yatıyor su toprak ceset iç içe
Herkes herkesten habersiz
Öyle zor ki anlatmak
Günden güne geçişi

Bir davranış bir düşünce
Bir evlat çimlenen tohum
Bir başkalaşım
Geçip gittiğimiz yollardaki iz
Yaşadıklarımız yaşamadıklarımız
Özlemlerimiz

SANCI BÜYÜMESİ

Ben yerim
Sen göksün
Açıl kanadım
Yokluğun içinden gurbet geçiyor
Hoşnut değil iken kimse altın kafesten
Yuvadan uzaklara salınan o bir milyon kuş

Kar var, kara yok önlerinde
Umutlar uzak
Bakışlar soğuk
Öyle bir kışta uçmuştu onlar
Geride yakılan ağıt en yakınımız

Ciğerlere çöken sis arasında sabahlar
Yürek ağrısı
Uzak denizlerin ardında o
Yüreklerinin yarısı
Sus-pus olmuş bir dünya
Yem aramaya uçan kuşlar onlar

Sınırın sınırdan attığı
Birinin öbürüne sattığı
Su gibi ter emek
Ülke ülke dalga dalga
Emek yeryüzünün bayrağı demek

DÜŞLEMEK

Bu yıl güzel bahar başı

Yağa bala batırılmış umutlar

Ürüne ürün katacak

Göge yoğurt çalıyor şimdiden herkes

Bilmem tutmayacak

Bilmem tutacak...

TUTKU

Sevgidir doğuran seni beni
Kabına çekilme çık insanlarım
Bir yürek ezilmiş kanıyor ise
Ezilenden yana çık insanlarım

Özgürlük türküsü söyle yılmadan
Gerçeklere doğru var insanlarım
Acıları yüreğine vurmada
İnsanı bağrına sar insanlarım

GÜNAYDIN

Günaydın yeni doğan çocuk

Gökyüzü orman

Özgürlüğün kokusu

Kavganın askeri

Büyü kocaman

Günaydın geçmiş zaman

Bedreddin, Torlak, Börklüce

Günaydın zindancı

Sana da günaydın karanlık gece

KOLAYCILAR

Çalışmayı sevmez onlar

Yemeyi içmeyi sever de

Aydınlığı sevmez onlar

Karanlığı sever de

Yüksünürler ekmeye dikmeye

Bir tek iş yaptıkları onların

Ölmüş eşek ararlar

Nalını sökmeye

YERYÜZÜ ÇANLARI

Tüm gezegenler görmüştür
Milyarlarca insanın
Başını karanlığa koyup yattığını
Görmüştür sabahlardan tedirgin
Aydınlığa korkarak baktığını

Tanrı'ya İsmail'i kurban adanmış Halil İbrahim
Kul buyruğuyla binlerce yıl
Ne kurbanlar verilmiş
Ülkeler sınırlar soylar adına

Görsün utansın insanlar
Aç mide kısır görüş
Anıtı mı dikilsin kasırganın
Devirdiği fidanların yerine

Ders alsın da geçmişinden şimdi bütün uluslar
Bayrak açsınlar barışa
Bakıp da gülen bebeklerin yüzüne
Sevgi ekilsin alabildiğine

Yeryüzüne

TEMİZLİĞİN BÖYLESİ

Yunmuş yıkanmış herkes

Toz kondurmaz üstüne

Yok helal süt emmiş

Yok helal mal yapmış

Dinledikçe

Haramları biz mi yedik diye

Neredeyse yoksullar şüphelenecek kendinden

Karınları aç olmasa...

FARENİN DRAMI

Farenin usundan geçen ne olabilir

Kemirip kemirip yemek

Etlı lastik topu gibi

Sırayıp giden hayvan

Saklanacak bir yeri olmayan kocaman dünya

İçinde ans tanımayan avcıları

Ve sonra kedinin a midesinde

Farenin karanlık mezarı

ÇOCUKLARIMIZ

Parça parça yüreğim
Yolunup kopartılmışçasına
Nerede üzgün görsem yüzlerini

Tarla tarla çocuklarım ekinler gibi
Göcek yapacak filiz atacak
Ellerinde kalem gözlerinde sevgi
Umut yaşayacak tüm yarınlara
Çiğ gibi kar akı düşünceleri

ÇOCUK VE DONDURMA

Boy boy yürüyor ayaklar
Her biri bir ereğe doğru
Ufacık ellerinde top
Bir balon bebek çocuklar

Biri bir dondurmacının önünde
Çılgıklar atarak yuvarlanıyor
Anlamaz vardan yoktan, durdan
Sapsarı kesilmiş annesinin rengi
Belli etmemeye çalışıyor
Üzüntüsünü
Öfkesini de

Bir gelin arabası süslenmiş püslenmiş görünüverdi
Bir umut içinde
Bir sevinç davulun zurnanın sesi
Bir erkek köçek kamyonun üzerinde
Uyduruk kadın giysisi
Oynayarak geçti gitti
Üstünde kuşkanadı gibi sallanan eller
Girdi de düğün şenliğinin havasına
Unuttu dondurmayı çocuk
Vardı anasına

DELİCE GÜÇ

Terimizi akıttık geldik
Emek ucuz karşılığı çıkmadı
Yolumuz yokuşlara yukarı
Ayaklarımız bıkmadı

Umuda doğru giderken

NE BİÇİM İŞ

Türlü yutturmacalarla
Oyun oynuyorlar vira
Zamlar baş ipini yemiş
Maaşa denk olmuş kira

Patatesler kanser olmuş
Kuru üzüm ülser olmuş
Şaşkınlıktan üzüntüden
Üretici sersem olmuş

Tütün balya balya durur
Emekçiye sille vurur
Bakanı nerde bu işin
Bir yıldır alacak durur

Çukurova pamuk yeri
Aktı gitti alın teri
Nasıl yaşasın bu köylü
Boşa gitti emekleri

SEVGİDE ÇOĞALMAK

Yeni sestir yeryüzüne
Her yumurta kuluçkada
Yeni kanattır zamanlar
Çırpınıp çırpınıp uçmada

En eski yöntemdir uğraş
Tüm güzellik oluşmada
En sıcak türküdür sevgi
İnsanlarla buluşmada

GECELEYİN GÖKYÜZÜ VE BEN

En yakınlarım gibi göz göze
Konuşurdu yıldızlar benimle
Yalnızlığım arkadaştı her biri
Gökyüzü derinliklerinde

Okşayıp sevmek isterdim tümünü
Tüm güzelliklerini, görünümünü
Öyle yakınlardı ki toprağa, bana
Bağlayıp uyurdum onlara gönlümü

İŞTE

İşte tarla
İşte tohum
Haydi ek

İşte derdin
İşte çilen
Haydi çek

İşte sırtın
İşte zaman
İşte yük

İşte demir
İşte bilek
Haydi bük

BİR KAĞNI DERT ÇEKİLMEZ ÖKÜZ GİBİ

Ver elini korkum

Dün değil bugün

En ince yerimden assınlar beni

Yaşamak sakız gibi çiğnenmek değil

Düşünce büyümüş meyve verirken

Nefesi kokar sokakların

Alır gelir başını kor

Yastığıma akşamlar

İçinde yorgunluğum

Alımsız satımsız evlerde

Kırık camlara çaput basılır pencere

Gün günü kovalar içinde

Açlık açlığı

Su gibi sızar gelir sıkıntılar üstümüze

YARIŞMAK

Bir arsız at gibi hayat
Sırtından atmak ister bizi
Yürürüz engebeleri
dere tepe
Yürürüz yokuşu düzü

Yüreğinde zaman ekilmiş toprak
Susuzluğumuzda bulut
Düşlerde sevgi olur o
Sevgide umut

Atılan her tohum yeni bir yarın
Zamanın içinde kamçılar bizi
Sığmasa da ele avuca onlar
Taşır geleceklerimizi

Yokluk korku zor
Tavşana tazi
Koyuna kurt doğa
Aslanın ağzında ekmek su
Uzaklarda
Yaşamak kovalamaca

SAKLAMAK

Hep saklar durur içinde

Bizleri sırlarımızı

Evler

Yürekler

GELECEĞE BAKMAK

Gelecekte umut var
Yüreğimize sevgi
Tükeniyor karanlık
Aydınlık yakın belki

Çok beklenen an olur
Saatleri kurup da
Beklemez zaman bizi
Bir saniye durup da

Çabuk büyüyün yavrum
Zaman geçmesin boşa
Varılır her hedefe
İleri koşa koşa

BİR SALKIM SEVGİ

Sevgi bir ana ise
Can veren sana bana
Yaşamak sevgi ise
Toprak bir sevgi ana

Sevgi bir fidan ise
Sevdikleriyle iç içe
Güzelleşir gelecek
Serpilip büyüdüğü

Sevgi aslında bilim
Öğretir bilmediklerini
Zamanla görür insan
Bakıp da görmediklerini

Dokur gönül tezgahında
İnsan sevgi ipini
Gücü yetmez koparmaya kimsenin
O ip assa da kendini

Sevgi eğer eş ise
Onur verir insana
Geleceği yeniler
Kutsallaşır her ana

Yürek sevgi evidir
O ısıtır sınırsız
Soluk alıp verdikçe
Sevgiler kucak kucak

Sevgi bir resim ise
Saklarsın cüzdanında
Renkleri uçar gider
Hayali kalır yanında

Sevgi bir kitap ise
Baş tacı et, oku, sev
Anlarsın okudukça
O gerçek olan her şey

Sevgi bir sofraya ise
Çeşnisi bol olmalı
Her şeye doymalı da
Sevgiye doymamalı

Sevgi bir deniz ise
Umutlar mavi olur
Gök bulut üzerinde
Yeryüzü yaşam bulur

Toprak bir sevgi ise
Damar damar kanında
Sanma ki senden uzak
Senden yakın yanında

Yaşamak sevgi ise
İnsan yaşayan sevgili
Ne aşklar destan olmuş
Sevgili ile ilgili

Sevgi umuttur gizdir
Sevgi bakıştır gözdür
Sevene selam olsun
Sevgi en yüce sözdür

BELİRTİ

Şaşkınlık içinde

Gökyüzü giysiler ellerin

Dudaklarında kıpırtı

Sağ sol çevre

Okuyor uzakları bir soluk

Gözlerinden

Ordularca hücre

Sürüyor delice atını

Delice yollardan

Umutlarına yukarı

BİZ

Bir sevdanız soğuk sıcak

Açılırsınız kucak kucak

İnce ipiz doku bizi

Düşünceyiz oku bizi

TOMURCUKTA SEVGİ

Uyur güzelliklerin içinde güzeller
Dünya bir sıcak yatak
Düşler d şlenmemiői us
Uyanmak üzere böcek
 i  damlacıklarında yarın
Görecek güneşi yeni tüycükler
Ilık rüzgarlar sıvazlayarak onları
Büyük bir hazla
Biraz daha uzayacak dal sürgünleri
Biraz daha açacak g ller
Yeni zamanlara
Yeni tomurcuklarda
Sevgiye dönüőecek evrende
El kadar yürekte sonsuz güzellik

YAKINLIK

Mavi ay gizem

Çeker kendine

Sevgi denizinde göz

Can yeleği kuşa kanat

Çizer gökyüzü aydınlığına resmini

GERÇEK OLMAK

Bir yürü bir dur zaman
Nice gezegenlerde farklılık
Gelip gitmek
Sevgide güzellikte beğeni bizde
Doyumsuz esintilerde düş
Ele avuca sığmayan hayalleriniz
Ne kadar olur gerçeklerinizin
Göz önünüz...
Olduğunuz yer

GEREKLİ GEREKSİZ

Duyması gerekenler duymaz

Görmesi gerekenler görmez

Bilmesi gerekenler bilmez

Gelmesi gerekenler gelmez

Germeyenler gelir hep başımıza

Gerektiğinden...

ONLARLA YAŞAMAK

Yünlü pamuklu renksiz renkli

Örterler bizi sürekli

Severek giydiğimiz

Giysilerimiz

İrili ufaklı pencereleri

Korur barındırırlar bizleri

Dışarı soğuğa karşı

Her şeyimiz evlerimiz

Gönül içinde güzellik

Sevgide dileklerimiz

Sıkıca bağ olur birbirimize

Dost olup açılan yüreklerimiz

YAKINLAŖMAK

Bunlar burada tanışır giderler

Onlar orada tanışır giderler

Sevgiye açık yollarında yarımlar

Dilerim mutluluğa giderler

EKİLMEK

Ekilir gelir canlı

Yaşasın görsün diye

Dünyalarca güzellik

Doğaya Tanrı'dan hediye

UMUTTA YALNIZLIK

Taşınır gece gündüz

Nice umutlar zamana

Varır da belli etmez

Benim yazdıklarım sana

DOĞANIN GENİNDE

Yeryüzünün doğasında var

Çimleri tomurcukları sevmek

İnsanın doğasında da var

Önce sevdiklerini

Sonra sevdiklerinin sevdiklerini sevmek

ÖZ GÜÇ

Olur da olmaz da

Her yerde yerin

Kendi yetin her şey

Kendi becerin

Duyur da adını sevgiden yana

Anıl hep içinde

Geleceklerin

ARINMAK

Temizleri taşır sular

Bütün yeryüzü kirlerini

Temizler de seni beni

Temizleyemezler kendilerini

ANILAR

Ne güzeldi onlar

Sevenler miydi

Sevilenler miydi

Yoksa biz miydik

Her ikisi de

En önde

FARKLI BİRLİK

Bir milyonsa gördüğün insan

Bir milyon ayrı yol

Bir milyon dünya

Uçan kuş büyüyen sevgi

Bir milyon sen ben

Tükenip giden çoğalıp gelen

TAKILAN

Sevgi güzel

Sevgili güzel

Uğruna ölmek en güzel

Ölünce sevememek kötü

BİLİNMEZLİK

Bir görünür
Bir görünmez gökyüzü
Arkasındaki gizem
Ne gelenin haberi var
Ne gidenin
Kendi karanlığında herkes evren
Bir önceki bir sonraki
İnsan börtü böcek
Ne bilmeyenin haberi var
Ne bilenin
En uzak her şeyin bilinci kendine

BENCİLLİK

Güneş dünyanın elinden tuttu

Dünya ayın elinden tuttu

Biz birbirimizin elinden tutamadık

Belki göremedik

Belki zamanımız olmadı

Belki işimize gelmedi

Başka ne denebilir ki...

KARANLIK

Kapatmak istedi

Kara korku

Kara evinde

Bağladı kendi gözlerini

Kendi elleri

Kim ne yapabilirdi ki onlara

Böyle istemeselerdi

İÇTEN SES

Siz ruhumun en sevdiği yerisiniz
Aramızda engebeler ses gitmez
Uyuyor bakışlar bir karanlık gök
Elini öptüğüm topraklı yüzler

Ben sızsız olamam dönüp dolaşıp
Topraktan terini alırken burnum
Yüreğim içinde bir buruk acı
Yediğim ekmekte o yorgunluğun

Hiç sektirmem sizinleyim her zaman
Bakmayın orada olmadığımı
Nasıl görmezlikten gelinir bilmem
Yanan inanıyor yanmadığına

BÜTÜNLÜK

Bizimle çoğalır

Bizimle doğar

Bizimle güler oynar

Bizimle ağlar

Şu esen rüzgarlar

O yüksek dağlar

Bakma sessiz kaldığına bizlere

Bize bakar gece gündüz

Ay güneş

Bize bakar küme küme yıldızlar

Görür bizi her biri

Sanma ki uzak onlar

Solur kendini hücre

Solur kendini evren

Bir potanın içinde

Solur gören görmeyen

KAYIP

Çektin gittin dururken

Bir anda aramızdan

Öyle vurdun ki bizi

Kanayan yaramızdan

Görürdüm seni her gün

Dolaştığım yerlerde

Yoksun ki şimdi hani

Sakladım yüreğimde

GÖZDE OLMAK

Gökler gökyüzünde sultan

Yerler yeryüzünde

Umurunda olmasa da kimse kimsenin

Kimileri birilerinin gözünde

SESLENİŞ

Gittin gelinmezlere

Kime geleyim

Kimi seveyim

İçimi kime dökeyim

Yerine kimi öpeyim

Der misin bana?

Daha mı çok seviyordu toprak

Gittin ona

NEŞE

Parayla pulla mı oysa

Bedava kahkahalar

Bir fıkra, bir espri

Mutluluklar yakalar

YÜZÜMÜZDÜ

Yüzümüzü kara ak
Yüzümüzü eğri doğru
Yüzümüzü toprak

Adımıza yakışan
Yüzümüzü dudakların öptüğü
Buruşukluk zaman

Yüzümüzü ensiz boysuz
Çizgiler arası darlık
Yüzümüzü o yıllarca
Ağlayan, gülen varlık

TOPLUMDA BEN

Yürürüm bir tepenizde
Bir ayaklarınızın dibinde
Göremezsiniz beni
Benim gözümle

DÖNENCE

Enerji hareket evren

Mayalanır zamana

Usumuzun ötesinde boşluk

Yer gök

Yeni yaşamlar...

Duyabiliriz bir bakışın hiç tükenmeyen

Sıcaklığını soluğumuzda

Sevine-biliriz

Üzüle-biliriz

Yaşadığımıza da

Yaşayamadıklarımıza da

AKAN SU ZAMAN

Hep yücelerde gördüm
Yüreğimde gördüm sizi
Sevimliydiniz bahardınız çiektiniz
Aıldınız
Yeşil yamalarda
Yaşadık doyamadan
Ayna oluverdi
Songz oluverdi zaman

OLASILIKLAR

Belki başka gökyüzün var senin

Daha aydınlık sabahlara hazırlanan

Başka düşlerin var

Usunda netleşmemiş

NEREYE GİDİŞ

Geleceğimiz değil

Gelecek zaman

Gideceğimiz yer orası

İstemedен varılan

GAYRET

Gayret be gayret kardeş

Hedeflere varmaya

Gayret be gayret kardeş

Hesapları sormaya

TOPRAK

Bol verirken toprak yine
Çoğunu saklar kendine
Gelecek zamanlar için
Nice sevdiklerine

Yüce tanı hep onu
Sevgiyle gez üstünde
Nice benler senler var
O toprağın içinde

Can bitirir her yeri
Göz kulak akıl olur
Sarar bedenimizi
Bize en yakın olur

GERİYE KALAN

Ne kalır elimizdekilerden

Ne kalır gönlümüzdekilerden

İçi boş kovanlar gibi

Geldiğimiz yere geri giderken

ÇOKLUK

El bir değil
Ayak bir değil
Yürek bir değil ki
Sevgi bir olsun

FARKLILIK

Yanık değil hiçbir ses

Bize yakılan türküden

Bırakıp geldiğimiz zamanlarda da

şimdilerde de

Türkülerimiz:

zntlerimizden sevgilerimizden

Yreğimizden...

ZOR ZAMAN

Bulandı usum bir anda

İçinde gökyüzü

Anılar sular

Ağladı vücudum

Gözyaşı yatak

Beni bıraktı

Ağladı uykular

GERÇEK O

Bir lokma yiyecek

Bir yudum su değil

Bizi ayakta tutan

Bir tadımlık sevgi

O

PARÇALAR BÜTÜNDE

Sürekli çok usumuzda

Göremediğimiz

Gördüğümüzden

Bilemediğimiz

Bildiğimizden

Sevemediğimiz

Sevdiğimizden

Birbirine ulak düşünce sevgi nesne

Bir bütün evren kucağında tanrı

YANLIŞ DOLMAK

Hava havada olur

İnsanda olursa o hava

Boşu boşuna olur

YERYÜZÜNE KONUK

Bir isim

Bir ses

Benim

Kendimi taşıyan

İki ayak

Bir beden

Bir baş

Bazen yanınızda

Bazen uzağınızda

Bazen usunuzda

Bir görüntü

Bir ses

Bir hayal

Varlar yoklar gibi

29.5.98

İki bine doğru

YAKIŞMAYAN GÜLÜŞ

Belli yalancı gülüşler

Ağızda gözüken dişler

Yumulsun da o ağızlar yeniden

Gerçek olsun gülüşler

HER YERDE O

Toprak olur

Su olur

Ot olur

Yonca olur

Ekin olur

Süt olur

Daha yokken

Sevgi yürekte

Bir uyku en uzak

Gülümser o yer bize

Gökyüzü olur kanatları

Konar ellerimize

AYNA YÜZ

Sularda yakamoz önce
Yıldızlar gökyüzü gece
Kumlardır camlardır parlak
Yüzlerdir gözüken ayna
Bir ömür taşır görünümünü
Yansıtır güzelliklerini sevgilerini
Acılarını ölümü

YANLIŞLAR

Gülemedik ağlayamadık bunca

Duygularımızı düşüncelerimizi

Yaşayamadık bastırdık

İçimizdeki bizi

Bu yüzden böyle

Tahtalarımız eksik

KAYIBIN RESMİ

Dörtlü yûreğimize

Delikanlılık

Sabah serinliğinde bahar

Dallarda çiçek ölümsüz toprak

Uçup giden kuş

Gerçek sevgi

Kaybolan zaman

YERYÜZÜ ÇOCUKLARI

Yerde biten

Gökte biten

Yeryüzü çocukları

Beden beden

Ten ten

Yüzlerinde gülücük

Gönüllerinde sevgi yaşamak

GÖKLER YOL

Size geliyorum hemen

Dilimde uçuşan sözcükler

Şiirlerimde kanat

Sevgi

YAŞAMAK GÜL DİKEN

Yaşamak soluğumuzu duymak
Kendini inkar ettirmiş hep ilmekli ip
Sövmek dövme korku
Uçlarda

Yaşamak anamızın ak sütü gibi helal
Omuz omuza gül diken
Varılacak yerlerden ötede

Görmek esen yeli doğan güneşi
Yaşamak duymak yeryüzü güzelliklerini
Zamanın kanatlarında her sabah
Uçmak daha uzaklara

ZAMAN VE TAYLARIN YARIŐI

Bacakları havada tayların
Kendileri yerde
Kuş gibi uçuyorlardı göklerde
Tümü birbirinden iki boy uzak

Yenen zamandır oysa
Yenilen taylar
Bir de yenilenler
Taylara oynayanlar

GENELİN DIŐI DA İÇİNDE OLUR

Emeğın arkasında para
Paranın arkasında her Şey
İnkâr etse de tümünü biri
Kural kendisine işler

SON KALAN RESİMLERDİR

İki nokta aydınlık
Resimler yeri göğü
Ulaşır yıldızlara bakışlar
Toplar güzellikleri sonsuz
Düş sevgi
Var olduğundan habersiz
Açar kapısını toprak
Bir ağıt çığlık yürekte

GÜNLERDE ÖNCELİK

Bir uzak görünmezde
Yıldızlarca aydınlık
Soluğun sesinde sevgi
Her başlayan gün
Daha taze...

ÇEŞNİ

Türkü söyler zamana

Gülen yüzünüz

Kocaman masaldır her gün

Uçan kuşa

Esen yele

Rüzgarın dilinde ılık

Belki dağdır orman

Ovadır söğüt

Yayladır ayaklarımızın altında yeşil

Kazanlarca süt

Boy veren çocuklarımızda sevgi

Gelecek için

KISA TANIM

Ucu ucuna günler

Kocaman ömür

Onca yaşanan

Sorulduğunda

Bir eh! İşte...

YANLIŞ GİZLENMEK

Bir dürtü gün boyu

Yakınlık

Uzanan ellerdeki sevgi

Göz göze geldiğimiz

Bir utangaçlık

Bir gizli kaçış

Nice anlamsız resimlerdeki

Bakakaldığımız

İki göz

Unutulmazlık

Şimdi o uzakların her biri

ALICI

Daha mı aptal

Daha mı akıllı

Ölüm...

Niye almak ister bizi

Çok mu sever ki

Durmadan peşimizden gelir

Biz onu kabullenmesek de hep

O bizi kabullenir

TEPE

Su hava güneş

Toprak zaman saklı bu karışım da o

Tapan tapılan

Su desek değil

Toprak desek değil

Beş duyu us

Nereye gider hep

Nereden gelir

İSTEK

Düşün önüme yollar

Götürün beni

Acelem var

SEVGİLERDE BİRİKMEK

Nereye gidilse

Uzak arkasında sevgi

Kocaman

Kapılar açık ardına kadar

Gidip gelememek yollarda

Sevip dönememek var

Yarımlar yarım kalıyor

Yetmiyor bir kucak tüm sevgilere

Yetmiyor bir us demek ki

İki eli var insanın

İki aklı yok ki

Bilemedi doktorlar bile

Her ilacı yazdılar da bir bir

Sevgi yazmadılar

Sağlık karnelerine

GELİP GEÇERKEN

Üşürdü dağlarda taşlarda

Rüzgar

Seni ben severken

Korkardı yalnızlık bizden

Yüzümüze gülerdi güneş

Her umut çiçek kendi dalında

Harman olurdu sevgiler

Kim derdi ki ölünecek

Bir gün

Bilinmeyen masallarda...

GELİNLER

Yüzlerinde gülücük

Yüreklerinde sevgi

Ne gelinler bunlar

Elleri kınalı

Gözleri sürmeli

Zamana meydan okurlar

Tazeliklerinde, gelecekleri...

ÖLÜM BU

Ölü sayarım seni

Konuşamıyorsan

Ölü sayarım kendimi

Konuşamıyorsam

Ölü sayarım yurdumu

Susturulmuşsa

Konuşan çocuklar

Öten kuşlar

Renkli düşüncelerde kıvrak dil

Susturulmuşsa eğer

Ölüm bu...

Başka bir değil...

YİNE DE

Yürür inadına, inadım sana

Elinde çiçek

Yüreğinde sevgi

Bayram çocukları gibi

Bekledi durdu hep

Deliliğim seni...

DÜŞ ARKASI

Görünüp dursa da bomboş

Elsiz ayaksız karanlık

Gidip geldiğimiz onca yol

Yürümek her gün

Yakalamak için zamanı

KANATSIZ UÇMAK

Tapılacak şey
Yüzlerin yüzünde
Sınırsız güzellik

Fark eden göz
Etkileşim
Sevgi

Tükenmezlik o
Yaşatan bizi
İçimizdeki

EVRENDE UÇMAK

Koşar boşlukta zaman
Uçar sevgide umut şiir
İki göz üstüne yazılan övgü
Diller dillenir, sonunda
Bizden iyi bilir öpmeyi o
Kuşların eğimli gagası
Gagalarda eşine taşınan sevgi
Yavrularına taşınan yaşam
 Özündeki gücü değilse her şey
 Neyi evrenin?..
Bir tanrı değil mi, sizce de
Sevgi

OLUŞ

Taşır yenileşip kendim

Beni kendime

Bir sonraki gün

Bir sayfa açar gelecek güne

Yüreklerdeki güzellik

SAKLADIĞIMIZ GÜZELLİK

Bendeki benler

Sendeki senler

Kimlerde daha

Neler neler

Var

Bir yaşayan bilir

Bir yazan kalem

İNSAN

Ben insanım

İnsanı namazda da görürsünüz

Meyhanede de

Kerhanede de

Koyarım torbama

Ne bulduysam yolumda

Tanrıma vermek için

Kendi adıma

İÇ-İÇELİK

Birbirine değer

Zıtlar ayrıtlar

Birbirine değer

Sorular yanıtlar

Birbirini okşar

Su rüzgar toprak

Birbirine değer

Gül diken yaprak

Birbirine değer

Yerle gök uzaklarda

Birbirine değer gece gündüz

Sevgi söz dudaklarda

DÜŞTE GEZMEK

Bir düşte iki sevgi

İlk kez oldular bir arada

Bir sigara içimi

Gözlerden uzak

Ayakları bulutlarda

KENDİNİ GÖRMEK

Uçtu kuş var olduğunda
Uçtu insanın usu dün
Göklerin derinliklerinde
El ayak kanat
Göz olduğunda aydınlığa
Gördü kendini kendi
Evrende çekirdek us değil de ne ki

BİZİMLE O

Kim demiş acı

Soğanda, sarımsakta, biberde

Acı insanın doğasında

Gündüzünde gecesinde

GÖZÜKMEK

Bedel ödemediğimiz

Su toprak

Bakışlarımız gökyüzü

Geldiğimiz yer

Gideceğimiz

Uzakta bir yakın korku

Tüm beklenenler

ÇOK DEĞİL

Ufacık bir kıpırtı

Her dudak gülümseyiş

Niye esirgenir ki

Karşı yüzlerden

ÖYKÜ

Soyunur üzerinden
Dünya bizi
Bir açar bir yumar
Gözünü zaman
Verir aldıklarını geri

YÜREKTE EV SICAKLIĞI

Sevgidir gecede düş

Yaşamada gündüz

Umutlanış habire

Uçmak isteyen kuş

Yavrusuna

Sevgidir bizden önce

Gönülde rüzgar

Yüzde gülücük

Örtülmeyen kapı, o

Sıcacık ev

Oturulan minder

Bölüşülen ekmek gibi

KUŞKU

Biz istemeden verilmiş

Yeryüzü

Yeryüzünün bir iyi yüzü

Bir kötü yüzü

Gözlerimiz mi ki?...

Yanılı...

Tazı tavşan...

YOKLAR DA VAR

Niye yerleri uzak
Kendileri yakın bizde
Gördüğümüz düşler
Yastığımızın üzerinde

GÖRMEZLİK

Ne oyunlar oynandı

Karanlıklarda

Ne ışıklar söndü

Ne dolaplar döndü

Haberi yok olmayanın olandan

Karanlıklar aydınlığın kör yüzü

ULUSTA DİL

Her ulusa özgü

Her sözcük

Her dilde

Onurludur o

Ülkenin bağımsızlığını yazdırır

Sınırlarını çizdirir

Günü geldiğinde

DOĞRU YÖNÜ VURUR YANLIŞ

Bulut önünde güneşi

Yine gürlüyor gökyüzü

Yine şimşekler çakacak

Yine yıldırım atacak

Sivri uçlara

Gördüğü için görünür onlar

Bildiği için bilinir

Bir olmayan onlara olur

Bir de olan onlara olur...

ÜŞÜMEK

Yalandan güler yüzüne
Kış güneşleri
Dalar giderim buğday tarlalarım
Pulluk derinliğinde
Donar geceleri toprağım
Taş kesilir umutlarım sensiz

BİR KAPI CÜMLE ALEM

Niye kuşların
Birbirine öttüğü
Yüreğinde sevgi

Yürüyen aydınlık mı sular
Dalga dalga gönüllerde
Gören göz işiten kulak
Çimlenen tohum mu zaman
Yenilenir eskileriyle
Yüzler yürekler sevgiler

Aynı merkezde
Farklı tatlarda
Ayrı adresler
Trilyonların evi
Aynı dünya bu

ÖNCELER SONRALAR

Her şey başında hoş

Bitişinde boş

Yürür zaman kendini

Yürürüz zamanı biz

Gelecekte önce

Bulur doğruyu us

Belki akıllıca belki delice

GÖZÜKMEK

İki yumurta dünyada toprak su

Et kemik canlıda sevgi

İki gören göz

Sonra

Ağız dudak dil anlatım

Gülen ağlayan yüz

Yeni bir başkalaşımdır her biçim

Kafataslarında iki hat

Algılanan

Sonsuzluk zaman

Bası uslarda aydınlık biraz

Bazı uslarda toz duman

TUTARSIZ SEVGİ

Sever arardı

Herkesi bırakıp bir tarafa

Öperdi hayalini dudakları

Kendini bırakıp bir tarafa

Şimdi en uzak

DİKKATE ALMAK

Sürekli koruyanı olur soluğun

Boy boy büyürken

Doğanın ek elleri onlarda

Çoğalıp dolduracaklar yeryüzünü

Daha da

Küme küme yarınlarda

YARIMLAR

Ağzı yarım

Yüzü yarım

Gülüşü yarım

Sevgisi yarım

Bakışlarında...

Bütün yarım

Daha yarım...

İLERİ – GERİ

Düş olur geçmiş sonunda

Geleceklere

Yaşanılan yer

Çiğnenilen toprak

Öpülen dudak

Düş olur resimlerde pozlar

Kırk yıl sonrasına gülümseyen yüz

Düş olur tohum veren çiçeğe zaman

Yeryüzü nine olur

Gökyüzü de

Buluşur doğumla ölüm

Ölümsüz ikili evrende

DÜŞ GİBİ

Doğdular yerin yüreğine bir bir
Çekip gittiler aramızdan sessizce
Arkalarına bakmadan
Sıcaklıkları kaldı yanımızda
Sevgileri kaldı aramızda
Ayrıldılar bizimle yeniden buluşmak üzere
Başka yıldızlarda

GÖRMEK

Yıldızları görür

Geceleyin gökyüzü

Sonsuzluk evren

Bizi görür karanlıkta

HER ŞEY BOŞLUKTA BOŞ

Telef olmuőlar yazık

Gökler gibi gürlerken

Aőkları

Sevgileri

Biri toprağa girmiş şimdi

Biri yatalak bir yerde

İLAC

Menekşe kekik kokan toprak

Bir masal sevgi

Ağaçların giyindiğı yeşil

Bütün otsularla beraber

Bir ilaç karışımı kabında

Gözümüze burnumuza

Soluğumuza verilen

UCUZ KORUMA

Denize ormana bakar pencereleri

Verilen emekleri yansıtır villalar

Gül kokan bahçelerinde bir de

Dişlerini göstermeyen köpekleri var

TANIM

İyilik güzellik sevgi

Doğruluk  l   d n

Gider sonsuzda bir ucu

 zerinde ruhlar göklerin

GERÇEĞİN DÜŞÜ

Bir arada yaşadık bunca zaman
Umutlarımızın arkasında
Sevgi büyüttük yüreğimizde en güzel
Yağmur sularında toprak
Dal çiçeğinde rüzgar
Ölümde de yaşamakta da
Bilemediğimiz bilinmezlikler var...

ÇİÇEKLİ

Bir gül çiçek

Yaşamın gayretidir

Aşkın doğa gibi

Bir kız onu çok sever

Bir kız ona su döker

Ayşegül Çetin / 17.11.1997

ŞANS

Çoğunun ziyaretine

Birçok eşleri dostları gelir

Kiminin ziyaretine de

Geçmiş hastalıkları gelir

HER GÜN ESKİMEK

Gündüzler biter
Varlarla yoklarla
Kaçan uykularla
Başlar yatakta gece

O yana dön
Bu yana dön
Bir yatak yarı karanlık dam
Eskitir birbirini
Gece, yastık, kadın, adam

DÜŞLERE YANSIMAK

Yokken

Özlemişken

Birbirimizi

Görürdü içinde

Kim bilir

Göremediğimiz düşer

Bizi...

TAŞINMAK

Yanardı hep içimizde gökyüzü

Gündüzümüzde taş toprak

İki ateş arasında zaman

Taşırdı sürükleyip

Ne var ne yok bizi

Geldiğimiz yerden

Gideceğimiz yere

OLUŞMAMIŞLIK

Umudun varsa yarından

Korkma

Yola çık hemen

Görsün saklamadığını çevren

Karanlığın arkası

Her şey yokken ortada

Çok şey var gözükmeyen

KISA DERS

Önlerde olmak var

Gerilerde olmak var

Uyuyacağımızdan batar güneş

Uyanacağımızdan doğar

Kendi düşen ağlamaz...

BİR DÜŞTÜ SÜSLEYEN

Beklerken usumuzda düşünce

Çağırdı öteki ses

Dere tepe sevgi

Koşuştular el ele beraberce

Bayram veri oluverdi

Yer gök mavi

Sevgimizdi içimizden

Birbirimize esen

Bir ılık rüzgar gibi

HAREKET

Kendini dünyanın eksenine kurar

Bizi kendine

Bir ömür

Bir zaman

Saat

Kollarımızda

DİLEK

Tüm çirkinlerin üzerine
Örtsün güzellikler kendini
Gül olup açsın yer gök
Bütün güllerin rengini

FARKLILIK

Benim hayallerim geniş
Dünyam geniş
Tek başıma yaşayabilirim
Daha...
Göklerden geniş...

BÜYÜMEK

Dam dolusu sevgilerim
Bütün zamanlardan sana
Dolup taştlar iyice
Sıgmıyorlar dünyama

ARINMAZLIK

Yıkanıp temizlense de
Domuzun üzerindeki tüyü
Yine o domuz tüyü

Tüyü yıkanır kendi yıkanır
Tüyünde de kendinde de
Domuzluk kalır

KARMAŞA

İyilikler kötülükler

Ölçüler dinler

Nefretler kinler

Alacakaranlığın içinde

Gözükenler, gözükmeyenler

DÖNÜŞÜM

Dağda kırdada ovada
Yıkanır soyunup yeryüzü
Giyinir çıplaklığına yeşili

Dal çiçekleri bahçe gülleri
Birileri gibi bizden her biri

Sebzelerimiz meyvelerimiz
Dalga dalga ekinlerimiz
Emeğe insana evrene saygı

Toprak su hava sofrada
Alın teri güneş o
Isırılan her lokma

ÜÇ ZAMAN

İlk zaman evrende parçalar

Orta zaman yaşanılanlar

Son zaman sessizlik yeniden

Yeni parçalanmalar

SEVGİ YOLUNU BULUR

Yürür tepemizde

Ak koyun sürüsü bulutlar

Başboşluk

Desem değil

Rüzgarın yönü çoban

Önünü açan su

Serinliğimiz sonra

Sevemediğimiz soğuk yüzler

Nice zaman

Bir gecikmiş tebessüm

Yine de

Açılan kapı olur sevgiye

SES

Bir güzel ses kulakta
Titreşimin tınısı
Rüzgarın suların
Yaşamanın şarkısı

Dilin ilk devinimi
İlk temel taşı hece
Tüm sözcükler cümleler
Dildedir gündüz gece

Çoğunda kısıktır ses
Çoğunda daha gür
Kiminde suskun ağız
Kimisinde tam özgür

Gönderilen ses onlar
Borularda çanlarda
Tanrı adına çağrı
Okunan ezanlarda

Ayrı titreşimlerdir
Bunca ünlenen sesler
Şiirlerde şarkılarda
En önde olmak ister

Kiminde övgü sözcük
Kimilerinde yergi
Dildir uluslarda ses
Dudaktan çıkan sevgi

ULU YEŞİL

İçti suyunu yağmurda karda

Orman delice

Anlattı masalını dev çınar

Gök gürültülerine

Yapraklarına yeşiline

Bitirdi sözünü:

-Eksiltmeyelim de yeryüzüne

Oksijenlerimizi

Tanrı korusun yıldırımlarından

İnsanlar korusun baltalarında

Ateşlerinden bizi

YAMALIK

Kapatabilir yamalıklar

Tüm giysilerin deliklerini

Kapatamazlar bir tek

Kendilerini yamalık görenlerin gözlerini

BAKIŞ

Bir merhaban var ise
Seversin o yüzün olduğu yeri
Hoş görürsün kusurları
Gül görürsün dikenleri

SONSUZ BİR YOLCULUKTA

Bir ırmak uzunluğunda ömür

Akar sevgilere acılara

Farkına varmaz soluyuş

Nasıl yarıştığını zamanla

Ağlatır güldürür yıllar

Yakalarız yakalanırsınız bir yandan

Acırsız yaşamadan yaşadığımıza

Suya düşen umutlardan

İzimiz kalmaz kim bilir

Soluğumuz kalır gökyüzünde

Toprağa karışan organlar

Zamanla kucaklaşan zerrelerde

Dalar uykusuna sonsuzluğun evrenlerce can

Sonsuz kere sonsuz yerde

Sual sorulacakmış bir de

Karşılaşırsak eğer öperim bir bir gördüklerimi

KIŞ

Kar solur bizi

Biz soluruz karı

Varları yokları

Kim bilebilir

Çalar kapımızı her gün

Bir beyaz soğuk

BAKIşMAK

Yüz yüze göz göze gelindiğinde

Sevgiler düşer yüreğe

Umutlar yeşerir geleceğe

Dal olur meyve olur her biri

Köy köy şehir şehir

Yeni yerleşimlere

BİLİNMEYEN ADRES

Ne gideceğimiz yer
Ne geldiğimiz yer belli
Herkes şaşkın bu işten
Bileni yok besbelli...

BELGE

Kimine göre sığınak
Kimine göre
Dört kapı dört pencere ev
İlk ılık attığımız
Son soluğumuz
Uyuduğumuz yatak
Oturduğumuz minder
Tanır bizi tanımasak da onları
Dört duvar arası
Bir belge bir kimlik yaşanılanlar

TEŞEKKÜR YERYÜZÜM

Çok yaşadık yeryüzüm
Mevsim mevsim yıllar
Çok yürüdük çok koştuk
Bitmeyen bozkırları

Yedik içtik beslendik
Bütün bir ömür sende
Her cana kucak açan
Bir anasın evrende

İÇGÜDÜSEL BAĞ

Kuşlar hep yükseklerde uça da
Gönülleri kalktıkları yerde kalırmış
Kanatlanınca her sevgi sonsuza dek göklerde
Konacak yer ararmış...

BİLEŞKE

Ne sana kimse mecbur
Ne sen kimseye mecbursun
Bütün o mesafelerde
Hoşgörü sevgi dursun

ÇİĞDEM

Kış bitişı bahar başı
Buğulanıştır toprakta zaman
Kışa başkaldırır çiğdem
Bir canlanıştır kocaman

Kır çiçeklerinde ilk çıkış
Başka süsler bulunduğu yerleri
Yol olur umutlarınca
Yakalar sevgileri

Bir sıcak duygu duruşu
Tanımı hiç olmayan
Tüm güzellikler onda
Renkleri hiç solmayan

Güvercin bakışlardaki yakınlık
Kanat ol göklerimize
Kon Nevşehir'imize
Kon yüreğimize

Sevmişiz ilk görüşte
Duruşunu
Sadeliğini
Gülücüklerini

Farklı bir coşku bizde
Yaşayan yaşatan kız
Yeryüzünce sevgi
Gökyüzünce sonsuz

YOKLAR

Adı yok

Olsun dedik

Tadı yok

Olsun dedik

Kendisi yok

Ne diyelim...

YOL BOYU

Ayrı iklim

Ayrı mevsim

Ayrı tat

Bakışlarımda güzellik

Her gün

Gökyüzünce mavi

Yeryüzünce yeşil

Yürüyen sevinç yollarda

Belki hiç tükenmeyen

Derinliklerde

Özlem

ÖZDE TUTKU

Dev bir güç

Sevgi

Dikte ettirir kendini sana

Gelir uzaklardan her gün

Konar dalına

KENDİNE YAKINLIK

Ne kimsenin elini sıkmak

Ne kimsenin yüzünü öpmek isterim

Gün olur

Dudağımı geriye döndürebilirim eğer

Kendi yüzümü öpmek isterim

VEDALAŞMAK

Hastasın yatağında

Son demlerinde

Sevenlerin sevdiklerin başucunda

Bir başka şehire uğurlanır gibi uğurlanmak

Güzel de

Bir de dönüşü olsa gittiğin yerin

ENGEL

Kanat kanattı gökler

Dişı kuş sana

Bulutlar olmasa arada

Soyunmuş yeryüzü denizler güzelliğine

Bir de

Karanlıklar olmasa arkada

YÜREKLENİP YÜCEL

Korkma kapanıp içine
Umutlan sonsuzluğa bakıp gökyüzünden
Öğren gizlerdeki olanları

Aç gözünü hemence
Yakala zamanı
Yakalanmadan

Daha çok
Su ekmek sevgi için
Umudunu taşı sen
Çevreni taşı
Aydınlığa en erken...

KENDİNİ ARAMAK

Tedirginlik verir hep

Sesi de sessizliği de

Ya en alta

Kafa

Ya en tepede

Çoğu kez unuttur kendini

Çoğu kez delirmiş gibi

Ona göre

Bütün normaller

Anormal sanki

AÇ SEVGİ

Aç iken

Elindeki sıcak bir ekmeği

Sevdiğin yemeklere

Bandırıp yemek

Ne denli zevkli ise

O denli bence

Sarılıp boynuna sevdiklerini sevmek

ACI

Gün görmemiş daha

Bedeni teneşirde

Ufacık çocuk

Burkuluverdi özüm

Ağlasam dedim ona

Yetmezdi ki iki gözüm

SEVGİ DİLİMLERİ

Bir sevgi iki dilim

Birisi dilde

Öbürü gönülde

Göz ara göstermek için

Güzelliklerine

Her ikisi de

İSKELE

Altlarında ayakları kara tahtalar

Öbür yanda yüzleri

Yeşil yosun tutmuş taşlar

Darbe almışlar zamandan

Yine de bu halde

Tüm dalgalarda

Suları öptüler yanaklarından

HER ŞEY YAŐANIRKEN VAR

Yaőarız yaőamamıő gibi oluruz

Severiz sevmemiő gibi oluruz

Görürüz görmemiş gibi oluruz

Ölünce de ölmemiő gibi olur muyuz ki?..

GÖKLERE DOĞRU

İki kanat olup uçmak istedim

Yerde kaldı ayaklarım

Yükselemedim

SUDAKİ GÜÇ

Su ilk canlı kuluçkası

Yerle gökle beraber

Var oluşun anası

Yeryüzümüzün bizim

Dörtte üçümüzdür o

İmi canlıların içtiği

Kimi canlıların ciğerine çektiği

Oksijen 'H₂O'

Sığmaz göğe yere iner

Sığmaz yere göğe çıkar

Tarar toprağın altını karanlıklardan

Pınar olur aydınlığa çıkar

SİNEK İLACI

Adamın birisi

Bir doktora sinek ilacı sorar

Doktor der: “Sineğin nesi var?”

Adam der: “Sineğimizin

Yaşamak gibi bir tutkusu var”

ÇOCUK SEVGİ

Sabırsız tüm sevgiler
Çocuklar gibi özgür
Ayak olur her yere
Belli etmeden yürür

Sevgide delilik var
Hiç yerinde duramaz
Dünyaya yer bulur da
Kendine yer bulamaz

YORUM

Toprak hasta, tohum bozuk
Nereye bu rüzgarda harman
Çok kafalarda karanlık
Hap gibi yutuyor zaman

Açmak ister kapısını
İki bölük gece gündüz
Gecede karanlık yüz
Gündüzde aydınlık yüz

SEVGİLER ÖLMESİN

Öleceğine yanmaz insan
Ölümün soğuk yüzünde
Sevemeyeceğine yanar
Gök mavilerini dal yeşillerini
Sevdiği seslerin dillerini

Bir tek sevgilileri için ölmek güzel bu yüzden
Tüm kutsallıklar için ölmek
Düş gibi

Şimdi daha iyi anlıyorum
Bazı ulusların ölülerini
Neden yaktıklarını

İster beyaz olsunlar onlar, ister kara
Kendileri sığarlar da ölülerin;
Sevgileri sığmaz mezara

UMUT ÜSTÜNDE DURMAK

Hiç yoktan iyi umut
Bir umut bir çiçek
İki umut iki çiçek
Toprağa serpilmiş çekirdek

Evrenin özünde gizem
Milyon kez milyon sevgi
Uzaklar uzak sevgi
Yakınlar hemen sevgi

KOVALAMACA

Varlığımız yokluğumuzu kovalasa

Güzelliğimiz çirkinliğimizi kovalasa

İyilik kötülüğü kovalasa

Zaman zamanı kovalasa da

Yakalasak tüm beklentileri

TAŞINIŞ

Taşır vardırır güdüler bizi

Biraz zevkine

Biraz inadına

Varılmayacak yerlere

DİLİN UCUNDA

Parmakların kalemlerin olsun gelecek

Gözlerin olsun yarın

İki menekşe

Bir sevgi

Benim olsun ilk sözcük

Dilinin ucundaki...

ÖLMEZLİK

Suyumuz çekilse de içimizden

Gönlümüz çekilmez

Bileğimiz bükülse de gün gelip

Yüreğimiz bükülmez

SUDA AKIŞ

Gökte durmaz yere iner
Yerde durmaz göğe çıkar
Ne usanır ne bıkar
Yer gök bu oynaşmaktan

SÜRÜP GİTMEK

Sayırsız yıldızlardır
Gezenlerde yüreğimiz
Birbirine yakın evler gibi
Çeker bizi
Bir yanık ses türkü
Elle tutamadığımız her anı
Bir sevgi yaşamamıza neden
Yüzlerde gülücük
Bir selam öbür yüze

GELECEKTE UÇAN KUŞ

Sarar birbirini doğu batı

Ayrı yönde

Sarar birbirini

Sevgi güzellik

Aynı yönde

Birbirine bakar pencereler

Birbirine bakar gündüzler geceler

Adı konulmadık uzak

Yerin göğün arasında

Göremediğimiz gören gözler

Toz toprakla bir yerde

Sessizce yatan ölümler

Bizden önce öldü tüm

Bizden önce diriler

Tortusu tüm birbirinin

Bunca o

Çıkıp gelen yeniler

ÇİZGİLER

Dalgalı saçıdır yeryüzü
Gözlerimizin
Taranmak ister bir gelin başı gibi her başak
Aktarır toprağı pulluk
Umutlar

Delice yelin esişi
Sevinç
Geçerse seni
Kendiliğinden akar su
Kendiliğinden doğar güneş
Kendiliğinde öter müjdecı kuşu

Kan-ter içinde alına yollar
Evini sırtında taşıyan ayak
Sert kabuk
Yumuşak tüy
Uçan kanat

Kozasını ören böcek
Alıştırır kavgasına kendini
Yapının ustası zaman
Gül açmış aydınlık önünde üç saksı
Gül açmış yemenisinde anam

Gül açar Hatice'nin eski entarisinde de
Bir gün
Gül açar zaman

DELİLER

Delidir us, akı kdar

Delidir kuşkanatları kdar

Delidir yeryüzü gökyüzü

Büyüküğü kdar

Sonra

Ayrı ayrı deliyiz her birimiz

Birbirimiz kdar

AYDINLIK YÜZ

Sevgidir size dönük yüzümüz

Aydınlıkta

İleri atılan her adım

Umuttur kar beyazı dağlarda

Menekşe kekik kokan toprak

Bir yakın türkü

Kanatlarında gökyüzü kuş gibi

Sevgi uçuran

YILDIZLARA UZANMAK

Sayırsız yıldızlara bakar
Sayısız gözlerde
Sayısız düşünce
Bir hiçlik arkasında hep
Oralarda olmak istercesine

Dokunmak gelir içinde
Tüm yıldızların her birine
Sevgilerini gönderir
Olanaksız olsa da
Onların yanan güzelliklerine

GÖRDÜKLERİMİZ

Öykümüzdür

El kadar pencere

Toprak damlı evimiz

Yüreğimizde sevgi

Gökyüzü boşluk

Parmak izidir

Dere tepe dağ evrenin

Pamuk yığınlarınca bulut

Bir küme kuş, sanırsın

Uçup giden...

YER

Yer,

Yer bizi

Öyle büyüktür ki karnı

Sindirir hepimizi

Sonra doğurur yeniden yeryüzüne

Ayaklarımızı ellerimizi

U DÖNÜŞÜ

Öyle bizimsemiştik ki sizi
Ortalarda yarım yamalak işleriniz
Sırtınızı döndünüz doğrulara
Çizdiğiniz zikzaklarda kaldı
Ayak izlerini

TAŞINMAK

Kendini taşır dünya
Kendimizi taşırız biz
İçimizde sürekli
Üzüntülerimiz sevinçlerimiz

Kendini taşır ağaç
Dallarda çiçek meyve
Kendini taşır karınca
Kendini taşır deve

Zamanın yolcusu soluyuş canlı
Önlerinde zikzaklar engebe
Gitse de bir bir her gelen
Yok oluş, var oluş dengede

DAVETSİZ MİSAFİR

Hep karşımızda gibi

Sakındığımız

Zamanı belirsiz

Yeri belirsiz

Saati belirsiz

Günü belirsiz

Kokusu belirsiz

Biçimsiz şekilsiz şey

Ölüm

Hep yolumuzun üzerinde bekleyen

Gençlikte dağ kadar

Yaşlılıkta bir damlacık korku

NEDİR

Kızgın güneşlerde

Damar damar çatlamış toprak

Üzerinde emile emile akan su

Toprakla suyun aşkı değil de nedir bu

DÖNÜŞÜ OLMAZ ZAMANIN

Geride kaldır dünler
Yürüyüp geldiğimiz yollardaki iz
Mevsim mevsim yıl yıl
Geçip geldiğimiz
Bir gerçek öykü
Anımsamasak da
Anımsasak da

Susar konuşmaz kimse
Yok oldukları her izde
Anıları kaldı her birinin oralarda
Sevgileri kaldı bizde

SU

Damarında

Yeryüzünün

Cümle bitkilerin

Benim senin

Bulutların

Göklerin

Oluşumudur su

Başlangıcın sonun

Güzelliklerin

ÜÇ DURUM

Kalıcılığı kutuplarda buzul

Akılcılığı denizlerde

İçtiğimiz suda okyanuslarda

Uçuculuğu gökyüzü dolu bulutlarda

Aklara bürünmüş gelin gibi

Örter yeryüzünü sular karlarda

SEVGİ BOYU

Büyümüş yeşil dağlarda

Solurcasına çevresini

Bulutlara yukarı

Büyümüş arpa buğday ovalarda

Sessizlik gökyüzü mavi

Güzelliklere yukarı

DÜŞLERDE GEZMEK

Masal gibi

Uykularda

Yerli yersiz

Zamanlı zamansız düş

Uçurur alır kanadına bizi

Bir ötede

Bir beride

Gezdirir takıntı sıkıntı seni

Gezilmeyecek yerlerde

Kışların yazda

Yazların ayazda olur

Çoğu kez

Korkun sevincin

Üzüntün mutluluğun

Bir çember

Kim nasıl sürerse

Öyle gider

İsteğimizin dışında da olsa düşlerimiz

Yine de bize benzer

YÜZLERDE ZAMAN

Yerin üzerinde yeryüzü
Farklı iklim, toprak, ten
Milyonlarca canlı tür
Alınan her soluk, taşınan beden

Orta yaş, geçkin, taze
Gösterir acı tatlı
Yaşadıkları zamanları
Sevinçleri, üzüntüleri, yılları

İSTEMEDEN

Gölgemiz

İkimizin sanki o

Varoluşumuzun öbür ucu

Bize bırakılan en ağır bedel

KINALICA KUŞ

Öyle sevdik ki seni
Doğan güneş parlayan ay gibi yüzünle
İnsanlığın güzelliğın sevginle
Hiç aklımdan çıkmadın

Hep akşamlarda bir hüzn
Sabahlarda sevinç gördüm
Açtım yüreğimi tozpembe
İçinde seni gördüm

Ne kimsede öyle kaş
Ne kimsede öyle göz
Ne kimsede yüzün kadar güzel yüz gördüm

Ben kendimde değilim
Bir tüy hafıflığında yüreğim
Gül açtırdı bozkırımda
Güzelliğın sevgilerin

İster tebessüm et
İster kaşını çat
İster hiç gözükmek
İster kaldır at

Alışmışım hep ben seni anmaya
Alışmışım ateşinde yanmaya
Devam et yakmaya
Kutsal ateşinde bir ömür beni

KUTSAL GÜÇ

Sana geleceğim yine
Kaşla göz arası
Aç kollarını haydi
Akan suyum
Mavi göğüm
Aydınlığım
Bir tanem
Savur saçlarını rüzgara
Kim üfleyebilir güneşi
Tanrıdan başka
Kim söndürebilir ateşi yürekte
Ölümden senden başka

YAKALANMAK

Sana geliyorum

Suların içinden

Yeşilin içinden

Kapımı çalmadan ölüm

Ne yaparsan yağ; kaçamazsın benden

ÇEŞNİLİK

Yetmiyor bana

Tek yönlü sevgi

Benim aradığım

Tüm sevgilerin karışımı

Aşure sevgi

ÖNCELİKLİ SEVGİ

Önce saklandığımız yerlerde

Korku

Yüzlerde değil

Taşır kendini zaman hep

Farkında olmadan ayak

Yer gök üzerinde izler

Gezegenlerce umut

Solur çevresini sevgi

ZAMAN

Bir deli rüzgar

Her yarışta

Koşan at

Zaman

Kimleri bırakmadı ki geride

Hep o, yeniden o, bir daha o

Kazanan

MERAK

Uzakların ardı ne
Korku mu, sezgi mi, sevgi mi
Bilinmeyen varsayımlar

Dünyamızın ne kadarı
Ne kadarı özümüzün,
Göremediğimiz uzaklar

YARINLARA KALMAK

Doğumlar verir bizleri

Yeryüzüne

Her gün

Ölümler alır

Yaşayanların yaşadığı

Ölenlerin öldüğü

Yanlarına kalır

İKİ İNATÇI KEÇİ

İki benlik

İki ÷lke

İki insan

Aynı suya düşen

İki yakınlık

MERKEZ

Başımızın dışa açılan kapıları her biri

Göz, kulak, burun, ağız

Yaşar bizi sözcükler

Bir anten alıcı kulakta

Gözlerin, çektiği resim

Uyur düşlerimizde her gece

Bir gün önceler

UÇMAK

Uçuyor etek yırtmaç
Peşinde rüzgar
Çevrenin dolusu göz
Uçuyor tümü birden
Bir düşün içinde gibi
Dört parmak daha
Kaldırabilseydi rüzgar eteği
Der gibi

KONMAK

Kuşlar dallara
Arılar ieklere
Gönüller birbirine konar

Nice yıllar önce
Nice yıllar sonra
Bitip tükenmeyen
Her nefes
Soluduğumuz özlem

BEĞENİK

Güzelliklerin aynası yüreğin

Sevgilerin evi

Beğendirmek isterim düşlerine kendimi

Her gece

Aç pencereni

İÇTENLİK

Hep güzelliklerde yüreğin

Sevgide

Açar güllerini umutlarıma

Başkaları çiçek toplar

Ben çiçekler solar diye

Sevgi toparım sana

RESİM GİBİ

Tozpembe

Yanağında allık

Gözlerinde yeşil

Bende sevgi

Sana...

KÖR BAKMAK

Fersiz bir yıldıza bakmışım güneş diye

Kendi karanlığında

Yeni gün doğmuştu

Yeniden başlamıştır her şey

Anladığımda...

Yamaca geçmişti tavşan

Çoktan...

SORU

Kendin oksun ama

Sevgin bir rüzgar

Değer bana

Ne yapayım de bana

Kaçsam kaçamıyorum

Koşsam tutamıyorum

BİTMEYEN RÜZGAR

Bütün zamanlarımda bir ömür

Bütün sözcükleri çağırdım

Sana ses vermek için

Uzakları yakın ettim

Soğuk sıcak demedim

Yüzünü görmek için

Mevsimler geldi geçti yıllar içinden

Ben geldim geçtim

Yüreğimi önüne sermek için

Alacakaranlık dağlar

Düşlerimde korku

Sevdama uzak yollar

Susar bir sessizlik daha

Gücüme gider durur

Aynı dünyanın içinde olup da

Sensiz yaşamak

TANRI DA BİLİR

Aynı göklerin

Aynı yerlerin

Dudaklarında izi

Ayrı yerlerin

Sakınmaz kendini umut

Beklemesini bilir

Ulu orta yaşamak

Ulu orta sevmek

Ulu orta ölmek senin için

Bütün isteklerimin

Ulu orta yeridir

Her zerren

Ayrı bir göz ucum

Bilirsin tapmışlığımı

AYDINLIK YÜZÜNDÜ

Sana varmak yakarışlarımda

Bakışlarımda

Bir düştün benim için

Umutlarımda

Varlığında neşe

Yokluğunda acı

Tüm geçen günlerimin aslında

Sendin ilacı

SİTEM

Hastayım diyorsun sen hep

Ben öldüm bile

Uzağım çevremde şimdi

En yakın yere

GÖNÜLDE ESMEK

Bir doğru çizer gönül iki kanat

Merhaba demeye varır sana

Göz rahat gönül rahat

Çatlasın ortasından gece

Çatlasın duygusuz yürek

Ekmeğe katık gibi

İnsana sevgi gerek

ÖZLEYİŞ

Aç olmuyor

Susuz olmuyor

Havasız olmuyor da

Sensiz oluyor mu sanıyorsun...

AYRICALIK

Başkalarının gözleri değil

Senin gözlerin

Başkalarının yüzleri değil

Senin yüzlerin

Sayılayıp durduğum o

Bitip tükenmeyen

Güzelliklerin, özlemlerin

DELİCE BAĞ

Karanlık hep

Çepeçevre

Yürekti...

Bir melek yüz

Bir şeytan ruh

Bir dişi örümcek

Affı yok

Ya süründürecek

Ya öldürecek.

SEVGİLİDE BAKIŞ

Duydu da gelmedi sevgili

Sanki hiç yokmuşum gibi

Yalnızlığıma.

Duydu da gelmedi rüzgar

Üzerinde bulutlar

Yalnızlığına dağların...

YOL OLDU ARAMIZ

Gece demeden

Gündüz demeden

Taşır bana seni

Düşlerim, imgem...

İKİ SEVGİ

Akşam karanlığını giyer üstüne

Gök yıldızları

Soyunur gece boyu

Sabah ışıklarına yeryüzü

Sevişir gökyüzüyle ağız ağıza

SEVGİNİN BOYU

Evler kadar sıcak

Sayısız evler kadar

Dağlar kadar yüce

Irmaklar kadar uzun

Ormanlar kadar yeşil alabildiğine

Denizler kadar mavi

Tümü kadar sana bu

İçimdeki sevgi

YÜREĞİMDE

Ararım sizi
Olmadığınız her yerde
İmgelerimde

Hanımelleri
Ortancalar
Menekşeler
Kokulu güller
Açar yüreğimde her biri
Sizlerle beraber

SARMAL SEVGİ

Gözümde tüm yüce oldun
Dilden düşmez hece oldun
Hep bekledim nice oldun
Sensiz olmuyor bir tanem

Neşemde de garipliğimde de
Bir seni gördüm kendimde
Kocamandın yüreğimde
Sensiz olmuyor bir tanem

Senden başkasına gözüm kör benim
Senden başkasına gönlüm hor benim
Sevilenim sevenim
Bir tanemsin benim sen

Aklım sende fikrim sende
Gözüm sende gönlüm sende
Sonsuza dek severim ben
Sen sevsen de sevmesen de...

DELİCE KIZLAR

Her yanları bir oynar
Birbirinden önce
Girerler bir gönüle
Yürekleri delice

Kendileri uçar
Kanatlarından önce
İmgelerde düşlerde
Giderler gündüz gece

Tümü bir serçe gibi
Yüreklerinde sevgi
Konacak yer ararlar
Nereye konarlar ki

ANIMSAYIŞ

Öyle aklımdasın sen
Durdukça güzelleşen
Yüreğimdeki sevgi

Sıcacık sev
Uzanan el
Fotoğraf gibi gözümün önünde
O anı, düşünmek bile güzel

KARA GÖZLER

İki üzüm tanesi gözlerin
Koyar önüme dünyayı
Irmakların denizlerin boyunca
Oturur zamanın dizine sevgi

Yaşamının güzelliği yanında
Yaz da okusun dudaklar
Sevgi herkesin kanında

GÖRÜNÜRDE GÖRÜNMEZLİK

Seni düşünürken yorulmak dinlenmek bana

Bir tutku sınırsız

Al özlemlerini, al avuçlarına

Ziyan olmasın

İngemde düş senin için

Düşümde imge

Tüm büyük göründü bana

Ya sende sığmazlık

Ya bende...

Anladım ki o sığmazlık bebek

Senin dünyayı dolduran gözlerinde

DÜŞ GÜZELİ

Akan zamana uzanan elim
Ulaşamadığım baharlarda kaldı
Tüm hevesim umutlarım sevgim
Tükenmedi sende kaldı

Düşümde görür yoramam
Merak ederim soramam
Göresim gelir varamam
Bana en yakınken sen

Keklik gibi gez bu yerde
Kanadını süz bu yerde
Senin gibi az bu yerde
Tanrı yaratmamış bir daha

Türlü tülbent bürünürsün
Çeşit çeşit görünürsün
Nerelerde barınırsın
Gel, gir açık gönül evim

Yaşanılan dünya yalan
Geçti günler yalan dolan
Bir çiçeğiz her gün solan
Derim solmadan gel gayrı

ÖZDEYİŞ

Özlemle doluyum her birinize
Dalga dalga gönlüm coşuyor size
Öyle hasretim ki gül yüzünüze
Gözümün önünden gitmiyorsunuz

Yaşar gibi oluyorum şu anda
Bir bir anıları bütün zamanda
Hayalimde gerçeğimde rüyamda
Çoğalıyorsunuz bitmiyorsunuz

Sevginiz sel olup akıp geliyor
Gözlerim sizlere bakıp geliyor
Niye sevdim bilmiyorum bu kadar

NE KADINDI

Bir kadını dağ gibi ağır
Bir kadını kuş gibi uçar
Bir kadını sevgi dolu gelecek

Bir kadını kocaman gözlü
Bir kadını ay gibi yüzlü
Bir kadını iklim iklim sıcak
Bir kadını o unutulmayacak

TÜM BERABER

Uzak kalmak en zor
Yitirmek en acı işkence
Ölümse, ikimize bir yazsın kader,
Yaşamsa;
Aynı boyda dursun gölgemiz
Beraber

DURGUNCA GİDİŞ

Bize benzer gökyüzü

Yıldızlarca yalnızlık

Bir arada

Kendi eksenlerinde yaşamları

Kendi dünyalarında

Bir sessiz öykü, her şey nesne

Gelip geçen zamanda...

NOKTALANIŞ

Bir haber

Birden

Vah tühler!...

Yazık zavallıya

Yiyecek ekmeği

İçecek suyu kalmamış

Denir o gün

TANIŞIK

Açılır yeryüzü dolusu
Önümüzde sonsuz sofr
Verir doğa durmadan
Çiçeklerin rengini kokusunu
Güzelliklere

Dere boyunca
Kavak söğüt su
Uzayıp giden yeşil
Taşır kendini bize.

DOĞUŞ

İlk adım, ilk bakış, ilk söz

Meyvenin anası çekirdek

Karnı burnunda soluk

Zamanı yenileyecek

Bir başlangıçtır

Bir gülüştür

Bir doğuştur

Kol kola gezen tutkudaki öz

Bir fırçanın her telinden bir çizgi

Uyum içinde kucaklaşan renk

Havaya kalkan kol

Yüreğinde acı

Songüz havasının soluğu

Toprağa geçiş

İlk özlem, ilkbahar

Esen yelin kokusu

Gelecek gün...

HER ŞEY İÇİNDE

Renk renk çiçekleri toplayıp yerden
Bir giysi yaptırdım kendime renklerinden
Hızla yürürken zaman
Bir kuştı iki yürek, aynı dala konan

Tilki gibi insanoğlu
Kurt gibi, kuzu gibi
Garip duygular taşır içinde
Gizliden gizli

Taşlara süs yapmışlar sevgi adına
Krallara övgü oymuşlar korkudan
O gün değil, bugün geldiğimiz yer
Varsayım değil
Açık bir havada saklanan bulut

Görememişsin bilememişsin
Aynı kapıya çıkar
Sevmişsin diyememişsin

GÜL UZATMAK

Yürüyen sen ben yoldu
Gül vermekti yüreğimden eline
Tenhaydı yeryüzü gökyüzü
Gururdu kıramadığımız kütük
Sınıftı soyluluktu

Gözler dillenir çeneden önce
Tüm dillerin sırrına ermişçesine bakışlar
Kaç oluşum geçirdi dünya
Kaç öldük öldük dirildik biz
Bir leylak sunan el
Bir sıcak dürtü özlem
Kiraz rengi dudaklarda allık
Dalıp gittiğim
Gecenin köründe

Bir türk   r  zgarın sesinde ılık
         sabahlarda
T  yleri diken diken otlar
Bizden bile erken ba lamı  g  ne
Kara karınca
Sarı    ek
Uçan kelebek
Milyonlarca canlılık toprakta zerre

Tohum ortam iklim
 ad rlanmı  kayısı dallarının sıcak solu u
Halı gibi açılmış bahara
Sevgiyi resimlemi  kırlar
Ne imgeler serer orada
Senin yokluğun
Taşınır giderim dalmı ım sana
Bakarım bir vitrin önünde alacaklarıma
G lkurusu bir fistan
Zeytin ye ili turuncu
Mavi de olabilir bir ucu
Geleceklerin...

KISITLANAN ZAMAN

Av yasağı kalkmış sanki

Vuruyor o avcı

Yaşlarımızı

Kaçmak olanaksız

Biçiyor kin gibi bizi

Önümüzde yarınları

Geleceklerimizi

İKİLEM

O sevda burada yarım
Bu sevda orada yarım
Bir bütün etmez elbet
Parçalar iki yarım

İkili oynuyor insan
İkili gülüyor yüzler
Aynı beyine bağlı
İkili bakıyor gözler

Biri açık biri gizli
Biri doğru biri yalan
İki rolde bir oyuncu
Hangisi ki gerçek olan

ANLAŞMAZLIKLAR

Bizi anlayamaz
Birbirini dışlayan yanıltı
Bir yürürüm bir koşarım
Bir dururum bir coşarım

Bir birikimin seliyim
Duruma zamana göre
Hem akıllı hem deliyim

Kiraboğlu rengiyim songüz bahçelerinde
Tüylü ayva sarısıyım
Yadsısa zaman yine de
Öncelerin yarısıyım

Seni kurar dökerim
Gülerek bakışını
Şaşkınlıkla izlerim
Zamanın akışın

Bir yayla gibiydik beraber
Bulutlarda elimiz
Vurgundu çiçeklere
Renklere gözlerimiz

Biz köyler gibiydik yalnızlıkta
Evler gibiydik oda oda
Yetmezdi söyleşmeye
Odalar dolusu sevda

Biz özlem doluyduk yaşamaya
Doluca yaşarken bile
Dinmedi deli rüzgar
Gel meram anlat gönüle

EĞİLİM

Gökler bana eğilir

Ben sana eğilirim

Gülen yüzlerine

Çıkar gelirim

Gökler bana eğilir

Ben sana eğilirim

Senin yalnızlığına ben

Çıkar gelirim

YÖN

Hışmına uğradık karanlığın

Belasına kaldık

Sevdası için...

Yüreğimiz orta yerde durdu

Göremedi gerçekleri

Göklerin dolusu su

Rüzgarın yönünde

ÜÇ ZAMAN HARMANI

Çocukluk zamanı

Gençlik zamanı

Bir uzak

Bir yakın

Taşıdığın hep o içinde

Yaşanamamış zamanların zaman

GİDENLER

Hem sevdiklerinden

Hem varlıklarından

Birer birer yaprak gibi

Kopup gittiler zamandan

UZAY BOYU

Uyum içinde
Bir ipe dizilmiş boncuklar
Her şey, yer, gök
Evrende noktalar
Noktalarda hareket
Sonsuzluğun kucağında bir beşik
Yüz elli bin ışık yılı
Güneşin ipini çeken bu
Yakıncacık Samanyolu

Büyük halkalardan düşen kütle
Gaz toz bulutsuları
Sonsuz boşlukta paylaşılacak yer
Yeniden canlanış
Dirim...

Göz göze gelecek sevenleriyle
Bu güzelliklerin
Bu sevgilerin

YAŞAMANIN TANIMI

Yaşamak

Bir köprü kurup

Geçebilmek kendini öte

Uzakları yakın görmek

Sevmek, sevindirmek bir ömür boyu

Yaşamak çığır açmak geleceğe bir uçtan

Basılması için izine

Yaşamak adını yazdırabilmek yeryüzüne

ANILARIMIN EVİ

İnsan bir hoş oluyor düşününce

Yapayalnızken

Gündüzlerde gecelerde

Akla gelen her yerde

Bir seni sevmek güzel

Tüm zamanlarımın tavanında resmin

Usumun içinde

Ne gözümün rengi solmuş

Ne yanaklarının alı

Sıcakmış gibi duruyor sanki

Senin o

Üstünde oturduğun halı

TANIM

Her birimiz bir yerde

Açık kapalı kapıyız

Aynı görünümlerde

Akıl almaz yapıyız

BİRLİKTELİK

Aynı yağmurda ıslandı tenimiz
Aynı rüzgarda üşüdük
Aynı havayı emdi ciğerlerimiz
Mührünü kazıdınız yüreğime sevginin

Bırakıp gittiniz sonra
Omuz omuza yürüdüğümüz taş toprak
Bu mavi
 Şu ev
 O şehir
Nasıl unuturum sizi arkamda...

DAĞLARIN ARDI

Dağların ardında sevdiğim yüzler
Dağların ardında sevdiğim gözler
Dağların ardında sizler ve bizler
Özlemleri birer birer yaz gayrı

Dağların ardında sevdiğim gonca
Dağların ardınca çiçek ve yonca
Dağların ardında eş, dost ve amca
Uzarlarda güzel sohbet söz gayrı

Dağların ardında daha neler var
Yüreğimi delik delik delen var
Belki bugünlerde hasta, ölen var
Ne ağlasam, ne söylesem az gayrı

Dağların ardından gidemiyorum
Gönlümü uzakta güdemiyorum
Sizleri görmeden edemiyorum
İki satır mektup olsun yaz gayrı

İSTEK

Soyunur yeryüzüne güzeller

Güzelliğini

Varsa yüreğinde bitmeyen sevgi

Taşır bütün özlemler hiç bıkmadan kendini

Her renkte çiçektir toprak

Bir güzel koku çevrede

Açar kapısını zaman soluk

Yürür ayaklarımızda yol

Türkülerimizde sevda

Bir ömür

Takılır kalır varamadığımız yerlerde gözümüz

AKIL ALMAZ

Tanırdı Tanrı beni
Tanımazken ben onu
Bilirdi nasıl biri olacağımı
Doğrularımı yanlışlarımı

Niye yarattı bilmem
Ben kendimi beğenmezken
O beni
Yine de sual olmaz hikmetinden

GÖNÜLE SESLENİŞ

Gönül çiçeklerde gezen bir arı
Zamanlar sınırlı yol üzerinde
Uçmak sınırsız olmalı

Kapılar düşlere açar kendini
Var da oralarda oyalan biraz
Anca öyle avuturum ben seni

Yıllarca bekleyen sancı gibisin
Yüzünden okunur her ettiğin naz
Taze baharları özlemişsin sen
Git başımdan oralarda kal biraz

KARANLIK UMUTLAR

Karanlık

Başiboş bir deniz

Yüzüyoruz içinde

Deli dolu yöntemlerle

Tuğba dalı gibi

Ayağımız havada

Başımız yerde

SINIRSI

Böler gider sınırlar
Denizleri, karaları
Ülkeleri, tarlaları
Sokaklar gibi
Şehirler gibi
Yüreğimizde ayrıcalıklar

Ayrı düşüncede
Geçmişe geleceklere
Bakış
Farklı toprak insan
Bize sınırlar gibi

ÇEVRE BİR SEVDA

Menekşe kokusu tazeliğinde
Burnumuza tüten kırların
Çalı kuşları, kelebek, bal arıları
Habersiz bizden bir yerde güneş
Ekinlerin boyunca sevgi

Sormuk çiçeklerin özünde bal
Doğanın sarhoşluğunda üzüm bağları, haşhaş
Sen vardın gelinciklere incecik
Geçip gidiyordu zaman
Bu sihirli dünya kant uçlarında
Toprak avuçlarımız

İki öküzle bir sabah
Ardında alışmış ayaklarımız
Dilimde şarkıydı adın
Mırıldandığım

Aşk fısıltılarıyla sanki
Kırlardaki tüm yaratıkların sesi
Sevişmeyi öğretir gibi
Yaşanacak yer olduğunu bir de yeryüzünün

Gökte bir ağır kuştu
Kocaman kanatlı toplar
Acemilikleri yoktu
Uçuşta ustaydılar
Belki sevişmede de...
Kumrularla ölçülmezdi yine de
Bize yetişemezdi hiçbiri
Biz bilerek sıkıyorduk
Tuttuğumuz eli
Bilerekti çektiğimiz sancılar

Karanlık altında uzak yüzlerin
Çığ düşerdi sabahları üstüne
Hastaya pamukla su verir gibi
Bir canlılığı sezilen
Otların incecik damarlarında

Yaşayan giz yamaçlarda
Ant içmişlerdi sevişmeye
Doğa yasalarınca
Titrek sesli çekirgeler
Gelin telli kelebekler
Kızlar atı el öpenler

Bir telaş içinde hep
Şifreli her ses
Yuva hazırlayan kuş
Uzağı çağırır yakına
Koyun çanları esen yel
Döner ekseninde doğan ay
Sayısız küme küme yıldızlar
Nerde, neyin peşinde her şey...
Bir sonraki zaman

İNSANIN DOĞASI

İnsan karmakarışık

Çoğu kez bulut gibi

Yüce

Çoğu kez kuyu gibi

Derinde

Gökyüzü altında

Yeryüzü üstünde

Sıkıştırıp dört duvar içinde

Bir kaba konmak istenmiş hep

Dallı budaklı düşünce

TAKILIŞ

Ne gerek vardı böyle
Sonuçsuz bulmaca olmaya
Ne gerek vardı böyle
Zamanın dışında olmaya

Karanlıklar ardı evin
Aydınlığa çıkmaz mısın
Yersiz yurtsuz neredesin
Yalnızlıktan bıkmaz mısın

GÖNÜLDEN ŞİKAYET

Daldan dala gezer konar uçarsın

Yoruldum peşinde gzmekten gönöl

Kanayan yara ağlayan göz olmamalıydı

Bir kez yaşanan bu ömür

AĞITSI

Sıcaktı daha çok

Karakışta sevgi

Baharı beklerken

Hatırındı sessizlik o

Korku değildi

Susuzluğumda yarınlar

Sevdandı özlem

Kaybolan zaman

Yolumuz üzerinde yaşanamayan

Bir yanık türkü olup

Söylensin bari...

TUTKU

Hangi yana baksam o güzel yüzün
Seninle dolu hep gecem gündüzüm
Şimdi uzaklarda sensiz öksüzüm
Duman duman sana varasım gelir

Sabahtan akşama gezdiğim yerde
Açılır önüme senden bir perde
Sorarım herkese şimdi o nerde
Arayıp hemence bulasım gelir

Zaman geçti gitti gönlüm geçmedi
Billur sular gördü dönüp içmedi
Her şeyden geçti de senden geçmedi
Varıp başucunda durasım gelir

KANIT

Bir can soluk yürüyen

Bedende dalda

Ayvada narda

İnsanda toprakta

Durup gizlenir o

Özgüç

Var oluş

Ayakta

YAŞAMADA ÇOĞALMAK

Tedirgin ürkek içimiz
Yalnızlıkta kesiliverir çevresine
Tüm canlıların her biri
Durur dinler kendini
Sessiz bir tapına gibi

Doğumla ölüm arası zamanda
Toy bir kuş uçup giden
Bir sevgi bir güç kanatları
Yeryüzünün üzerinden

Kurumasın her yeşeren ne varsa
Sevmişiz yaşamayı bu yüzden
Kekik kokularını ormanı
Milyonlarca canlının evi doğada

Sevmişiz bozkırları
Renk renk çiçekleri
Göğüs gerip zorluklara
İnsanları sevmeyi

AKIŞ

Yeryüzünde her yer mezar

Ölen ölene...

Yeryüzünde her yer yaşam

Gelen gelene...

Ölen dirilerden

Dirilen ölülere

Selam...

UNUTMA

Sen gelin olmuş dünyasın
İçinde çoban yıldızı ölmüş gözlerin yanar
Selvide yapraksın
Tohumda topraksın

Alış yeni yaşamlara
Irmaklarda yıkan
Güneşlerde kuru
Rüzgarda uç
Kalktığın yere kon sonra

BİZİM TARAF

Ölünün üstünde toprak

Dirinin üstünde her yük

Dağların üstünde kar Tanrı gibi

GÖZ AÇIP KAPAYACAK KADAR

Sen ve ben buradayken hemen
Çabuk tutalım elimizi
Ya biz yarını gömeriz toprağa
Ya yarın bizi

Her şey çok güzel çabuk olmalı
Delice yaşamalıyız günleri
Avucumuzda doğanın sıcaklığı
Duyulur gibi

Bir şarkıyız iki dilden
Saklama kendini karanlık gibi
Sevenlerinden umutlarından
Kendinden...

GÜN BİTİMİ

Gökyüzü bir kara çarşaf gibi çekilir yeryüzüne

Çekilir kurt kuş yuvaya ine

Tükenir bir gün daha

Çekilir insanlar evine

DOĞA GERÇEK

Bir ozan

Türkülerinde çıplacık sevdası var

Tüm iklimlerden geçen ırmak

Sular insanlık bahçesini

Yeşillik üzere

Gül açmak üzere

Bin selam gönderir sizlere

İnsan deli değil

Toprak ölü değil

Dal kuru değil

Kusur, görmeyen gözlerde...

TÜRKÜLÜ MEKTUP

Gözlerin caneriği uzaklarda
Bir saman kağıtta soluk selamın
Kahr gibi sevgi gibi
İçinde eski bir türkü
Dünyanın binbir hali

“Yeşil kurbağalar öter göllerde
Kırıldı kanadım kaldım çöllerde
Vatansız lisansız gavur ellerde
Ya ben ağlamayayım kimler ağlasın
Şu garip gönlümü kimler eğlesin”

KONUT

Ŗu güzelim konut
Kırmızı tuğla sarı taş
Yakışmış yakışmasına
Bahçesinde pembe çiçekli kiraz

Balkonunda bir sıra rengarenk
Bir sıra kar gibi apak çamaşır
Sabahın ucunda
Baharla kucaklaşır

Sevgileri kederleri
Yeni doğan bebekleri
İçinde tüm bir aile
Bir de uzakta gelecekleri

ÇEKİCİLİK

Işıksız yer gölge diye gördüğün
Bir ömür bir avuç zaman
Takılır gözlerimize
Göğün mavisi yerin yeşili
Her bahar
Soyunur güzelliği önümüze
Yaşamayı sevdirmek için bir daha
Özendirmek değil de ne?

SİĞMAZLIK

Toz duman olsa da ortalık
Darlanma vara yoğa yüreğim
Yaşamın zamanın dudaklarında
Sevgilere selam olsun diyelim

Uçup gitmişse kanadım
Dalmışsam ummanlara ben
Yakınlarıma uzaksam eğer
Bin özür bin selam onlara benden

EVRENDE BİRLİK

Her yer senin, her yer benim

Sınırı yok göğün yerin

Nasıl güneşimiz birse

Eşit dağılacak su

Eşit besleyecek toprak

Hiçbir kimsenin olamaz hiçbir yer

İnsan ölümlü doğa kalımlı

Canın içinde can var

Kanın içinde kan var

Yer gök arasında su

Ölüm doğum arasında biz

Gelir gelir gideriz

Değişik zamanlarda

Değişik biçimlerde

Toprak oluruz tarlalarda

Yaprak oluruz bir çiçek böğründe

Renk oluruz gözlere

Yeşil mavi kahverengi

Tüm canlılarla birlikte

Et kemik var oluş beraber

Suyumuz yerin göğün arasında

Niceleri var daha gelecek

Zamanların ve doğanın karnında

SEVGİ GÜCÜ

Yeşerir dal olur yerden
Bir canı taşıyan yürek soluyuş
Uzağa vardıkça yakın
Şarap büyüsü bir özlem

Çalar dostlukların çanı
Sen onun, o senin aklında
Yeniden gece mevsim,
Yeniden harman zaman

Eskiler bir sıcak anı yolda
Korku ufacık kalır us büyüdükçe
Kor olur çağlara sevgi
Ferhat dağı deler, Mansur ateşte

TUTKU

Sevdanın meyvesi yenmez

Dert içinde ele denmez

Işık gibi görünür de

Tutamazsın ele gelmez

Sular gibi akar gider

Baygın baygın bakar gider

Ateş olur gönüllere

Ta uzaktan yakar gider

SEVGİ ÜSTÜNE

Sevgi üstüne oturmuş
Gök kubbe mavi bulutlar
Sevgi üstüne oturmuş
Yerküre zaman umutlar

Bir duygu kanımızı pompalayan
Nesne delice boyutsuz
Bir duygu yeşerip kuruyan
Kuruyup yeşeren sevgi ve sonsuz

Bir uçup giden kuş
Sevdam
Gök kanatlarında
Bize gölgesi kalan
Şaşkınlık...

BOŞUNA UĞRAŞ

Dilimizde tüy biter
Yar anlamazsa eğer
Yüreğimizde ot biter
Kara toprakta...
Dönülmez ki bir daha
Yalvarılsa da yakarılrsa da

İPLE ÇEKMEK

Alaca karanlık kuş

Uçan sevgi

Uçurtmaların içindeki rüzgâr

Bir bahar orada

Her çocuk

Gökyüzü rengi

SELAM UÇURMAK

Söyleyin yeryüzünde
Gördüklerinize bildiklerinize
Selamı var gözlerimin
Gözlerinize

Söyleyin yeryüzünde
Gördüklerinize bildiklerinize
Selamı var hücrelerimin
Hücrelerinize

YAŞANILANIN İZİ

Yeşilin üzeri maviye varır

Benim aklım sana varır

Bir küme kuş uçup giden

Bilinmez kim kime varır

Sarar bizi dört bir yandan

Her biri farklı zamandan

Koşar gelir bize kadar

Kaçış olmaz anılardan

HİSSETMEK

Yokken bile yeryüzü
Vardık içinde biz onun
İşiten kulakları
Uçan kanatları
Gören gözü olarak

Yokken bile yıldızlar
Görürdük biz onları
Geçmiş zaman değil de
Gelecek zaman olarak

DUYMAK

Göklere uzanan karanlık
Çevrede sessizlik tüm
Tedirginlik yanımızda
Uçmaya hazır
Konacak yer olmayan
Akşamüzerleri
Gecenin içine doğru

OLUŞUM

Ne bir eksik

Ne bir fazla

Girer karanlıklara

Her canda soluk

Bir uyku

Girer toprağa

Sevgi sevgili

Göz kulak ağız burun

Erişir ulaşılmazlara

Taşır kendisini

Zerre yer gök

Yeni yaşamda farklı oluşumlara

ÖZGÜR SES

Ben beni yaşarım

Sen seni yaşarsın

Soluk alışta

Yürek vuruşta

Bıkıldı densiz yargılardan

Kime ne kendini yaşarken herkes

Ak koyun ak bacağından

Kara koyun kara bacağından

VAR OLUŞ

Buğday tarlası toprak

Yavru tarlası dişi

Baş eğmez korkulara

Tohumlaşır yerle gök

Kanlarında ustalık

Gelecek zamanlara

UZANMAK

Bırakın olduğu yerde kalsın her şey

Mal, mülk

Övgüler, yergiler

Bir şey kalsın bizde yeter

Uzanabileceğiniz sevgiler

BİR YAKIN BİR UZAK

Dudaklarda birikir

Ses gibi sevgiler de

Kimi ulaşılacak yerde

Kimi ulaşılmayacak yerde

SEÇMECE

Saçlarını istemem
Benim olsun gözlerin
Saçların göremez ki saçlarımı
Gözlerimi örür gözlerin

Ayaklarını istemem
Benim olsun ellerin
Ayaklarımı tutamaz ki ayakların
Ellerimi tutar ellerin

Sende kalsın burnun
Benim olsun dillerin
Burnumla konuşamaz ki burnun
Dilimle konuşur dillerin

DUYUMLAR

Sensiz yerken yukarıdaki yeşeren

Ekinlerce güzel

Yıldız, orman, su iç içe

Derilerde çokluk

Cümle canlının gören gözleri

Kuşların kanadında ses

Uçmanın türküsü

Geçip giden günler hep

Bir ortak yazgı gibi

Yürüyen ayak her soluk

Beklediğimiz yer mi yoksa

Avuntu

Düşlerimize en yakın

AŞILAMA

Elmalar elmaya

Armutlar armuda

Aşı yapılır umuda

Sevecek için

Kirazlar kiraza

Erikler eriğe

Aşı yapılır sevgiye

Gelecek için

SÖZ DAMLACIKLARIM

1. Yalanın yeri olsa bile yalancının yeri olmaz.
2. Ressam fırçasında, şair dizelerinde göremediklerini arar.
3. Çok dostu olanın hiç dostu olmaz.
4. Çok insanlar yarasa gibidir, avlarını karanlıkta yakaladıklarından aydınlık onların baş düşmanıdır.
5. Gerçek aptal, başkalarını aptal görendir.
6. Olgun insan yapamayacağı sözü vermez, ödeyemeyeceği borca girmez.
7. Güzel, sevene güzeldir, Sevmeyene kimse engel olamaz.
8. Yalancı insanın gerçek dostları gider, yalancı dostları kalır.
9. Yerin kulağı olur bazen, insanın kulağı olmaz.
10. Aklını akıllıca kullanamayan, başarıyı düşünse de göremez.
11. Hiç kimse bizden küçük de, büyük de değildir.
12. Cahil insanlar dış görünüşün tutsağıdır.
13. Yazısız nikah, yazılı nikahın gölgesi olamaz.
14. Kendi hatamızı hep küçük, başkalarının hatasını büyük görürüz.
15. Sevenini herkes sever, sevmeyenini sevmek erdemdir.
16. Çoğuna sözü geçer insanın kendisine sözü geçmez.
17. Gelecek zaman, geleceğimiz değil, gideceğimiz zamandır.
18. Canlı genlerini, genler geleceğini taşır içinde.
19. Her zaman kediler fareleri, hileler alışverişleri bitirir.
20. En büyük bilgisizlik, bildiğini zannetmektir.
21. İnsanın yakınları, düşüncesinin yakınlarıdır.
22. Bilginin anahtarı, bilmediğini bilmektir.
23. Sular canlı cansız tüm varlıkların kirini temizler; akılsızlığın kirini temizleyemez.
24. Geçmiş yoktur, gelecek var.
25. İnsanlar sevdiklerinde korkmaz, çünkü sevenler yanlış yapmaz.
26. Sevginin bittiği yerde korku, korkunun bittiği yerde sevgi başlar.
27. İnsandan, zamandan, işte verdiğin kadar alabilirsin.
28. Başkaları ile konuşmayan, yalnızlığı ile konuşur.
29. Derdini bulan dermanını da bulmalı.
30. Veren el, alan eli küçültür.
31. Gözü olmayanın gönlü olmaz.
32. Bir işin hastası olmayan ustası olmaz.
33. Bağışlamayan görmezlik, görüp de görmemezliktir.
34. Gerçek körler, bakar körler ve akıl yürütemeyenlerdir.
35. İnsanlar başkalarını düşünürken de kendilerini düşünür.
36. Gözler gözükmeyenleri arar.
37. Sen canına sahip çıkarsan, canın seni bırakmaz.
38. Zarar, kazancın görmeyen gözüdür.
39. Dünya keçi boynuzu canlılar onun balıdır.
40. İnsanlar akli erince horlanır.
41. İnsan kimseye yenilmez aslında, kendisine yenilir.